

**LIONS-TYÖTÄ 20 VUOTTA 1980 - 2000:
LIONS CLUB OULU/MYLLYOJA-HAAPALEHTO
KLUBIHISTORIA**

Seppo Saarela

OULUN YLIOPISTOPAINO

Oulu 2001

Lions Club Oulu/Myllyoja-Haapalehto

ISBN 952-91-3210-7

Esipuhe

Ajatus klubin historian kirjoittamisesta virisi viitisen vuotta sitten. Klubin 15-vuotisjuhlia varten olin lupautunut esittämään avauspuheenvuoron yhteydessä lyhyesti klubin historiikin. Kokosin tiedot kalvoille ja esityksestä tuli, ainakin joitakin ladyjä pitkästyttävä toimintakausien esittely. Raimo Koiranen sitten nimitti omalla presidenttikaudellaan arkistointi- ja historiatoimikunnan. Arkistointitehtävän teimme Lasse Halmekankaan kanssa yhdessä, mutta historian kirjoittaminen jäi tekemättä. Koska minulla oli jo hyvät pohjat olemassa ja klubiarkisto on kotonani säilytettävänä, päätin kaikesta huolimatta ryhtyä toimeen ja koota klubin toiminnasta historiakirjoituksen monisteeksi, joka nyt on sitten käsissänne. Monisteelle on hankittu ISBN-numero, joten se kelpaa myös bibliografiseksi viitteeksi ja moniste säilyy kirjastoissa.

Halusin sijoittaa klubin jotenkin Lions-järjestön kenttään. Siksi aloitin historian kaukaa järjestön perustamisesta ja Lions-aatteen leviämisestä Suomessa. Tilastotietojen kokoamisessa on auttanut Juha Viramo. Hänelle tästä avusta suuret kiitokset. Lähteinä olen käyttänyt toimintakertomuksia, pöytäkirjoja, jäsen- ja toimintailmoituksia, tilinpäätösasiakirjoja, klubin tiedotuslehtiä, ladykansiota ja -pöytäkirjoja, piirikuvernörien tiedotteita, klubin valokuva-arkistoa ja Lions-opasta. Valitettavasti kaikkea toimintaa eivät sihteerit ole kirjanneet. Itse asiassa Pekka Sipilän ja Viljo Haatajan kausilta alkoivat pöytäkirjat ja toimintakertomukset olla riittävän tarkkoja. Jouko Mäkäraisien sihteerikaudella klubi sai piiriltä parhaan sihteerin palkinnon.

Historiakirjoitukseni ei kestä tieteellistä tarkastelua, koska dokumentointi ei ole varmaa. Osa tekstistä on kirjoitettu muistinvaraisesti ja siinä on kirjoittajan omaakin tulkintaa ja tunnelatausta mukana. Joku toinen olisi tämän kirjoittanut täysin eri tavalla. Läpikäymäni aineiston perusteella voin vakuuttaa, että LC Oulu/Myllyoja-Haapalehto on hyvä klubi, yksi piirin parhaista, vaikka meitä ei olekaan palkittu piirikiilpailuissa kuin kerran.

Minulle henkilökohtaisesti on merkinnyt paljon toimiminen piiritasolla. Näin ystävien joukko on laajentunut huomattavasti. Oma tietämykseni on valtavasti laajentunut piirin tehtävissä. Piirikuvernööri Allan Sointamo sanoi aikoinaan, että lionismi on elämäntapa. Jollekin se voi sitä olla. Haluan kannustaa jäsenistöämme hakeutumaan myös klubin ulkopuolisiin virkoihin.

Jouko Mäkäraiselle, Antti Pönkölle ja Veli Puolakalle kiitokset kommentteista ennen viimeisen version lopullista painattamista. Leena Saarelalle kiitos kieliasun tarkastamisesta.

Lopuksi haluan vielä kiittää kaikkia klubin 60 jäsentä ladyineen arvokkaasta toiminnasta alueemme parhaaksi. Samalla kiitän sitä runsasta leijonajoukkoa, joiden kanssa jäsenistöämme on ollut vuosien varrella yhteistyössä. Lämpimät kiitokset kummiklubi Avaimelle ja erityiset kiitokset kummi Kalevi Järvelälle ja opaslion Eino Kukkoselle. Ilman heidän ja Lauri Koskisen apua olisivat klubimme alkuvaiheet olleet paljon hankalampia.

Oulussa 20. helmikuuta 2001

Seppo Saarela

Sisällysluettelo

Lions-järjestön juuret ovat Yhdysvalloissa.....	1
Lions-järjestön kansainvälistyminen ja Lions-aatteen leviäminen Suomessa	1
LC Oulu/Myllyoja-Haapalehdon perustamisvaiheet	5
Ensimmäiset toiminnanvuodet ja kokouspaikat.....	6
Jäsenet	8
Jäsenmäärä	10
Jäsenistön ikärakenne.....	10
Aktiviteetit	12
Klubin jakamat avustukset	18
Esitelmät	20
Nuorisovaihto.....	24
Sisäinen tiedottaminen	25
Urheilu	25
Jäsenten toiminta piiriorganisaatiossa.....	25
Ystävyyshklubitoiminta	27
Melvin Jones -jäsenyys	27
Ladytoiminta	28
Arvokeskusteluja ja klubin tulevaisuus	30

Lions-järjestön juuret ovat Yhdysvalloissa

Ensi vuoden kesäkuussa Lions-järjestö täyttää 85 vuotta. Itse asiassa jo paljon ennen vuotta 1917 Yhdysvalloissa oli toiminut itsenäisiä Lions-klubeja. Kansainvälisen Lions-järjestön perustajaksi aikakirjat mainitsevat Melvin Jones -nimisen Pohjois-Amerikan armeijan kapteenin pojan, joka kävi koulunsa Arizonassa ja lukion (High School) Saint Louisissa, Missouriissa. Kaupallisia aineita hän opiskeli Quinsissä ja lakia Chaddock Collegessa. Nuorena 21-vuotiaana hän muutti Chicagoon ja perusti Melvin Jones -nimisen vakuutustoimiston.

Vuosisadan alussa eri puolille Yhdysvaltoja oli syntynyt itsenäisiä klubeja, jot-

ka olivat omaksuneet palvelutehtävän. Melvin Jones liittyi tällaiseen klubiin ja valittiin Chicagon alueen sihteeriksi v. 1914. Tässä tehtävässä hän rupesi ottamaan yhteyttä eri klubeihin yhteisen kokouksen järjestämiseksi. Melvin Jones sai pitkällisen kirjeenvaihdon jälkeen klubien edustajat koolle Chicagoon La Salle -nimiseen hotelliin 7. kesäkuuta 1917. Tässä tilaisuudessa lopulta päätettiin perustaa Lions-klubien kansainvälinen järjestö. Yhdistys rekisteröitiin sittemmin Illinoisin osavaltiossa. Järjestön päämaja perustettiin Oak Brookin.

Lions-järjestön kansainvälistyminen ja Lions-aatteen leviäminen Suomessa

Lions-järjestön laajeneminen todella kansainväliseksi kesti useita vuosia. Vasta vuonna 1920 ensimmäinen klubi perustettiin Yhdysvaltojen rajojen ulkopuolelle Kanadaan. Eurooppaan Lions-järjestö tuli ensin Ruotsiin v. 1948, ja jo kaksi vuotta myöhemmin Arne Ritari toi aatteen Suomeen.

Ensimmäinen Lions-klubi, LC Helsinki/Helsingfors perustettiin 14.8.1950. Seuraava klubi perustettiin Turkuun 20.2.1953. Lions-aatteella oli kuitenkin useita tuloreittejä Suomeen. Ruotsista LC Sala perusti klubi n:o 3 Kristiinankaupunkiin 17.4.1953, josta eräs kauppias-lion siirtyi Poriin ja perusti sinne klubin n:o 4, LC Pori 6.9.1953. Porilaiset perustivat klubin Raumalle 12.3.1954 ja edelleen LC Rovaniemen 1.4.1954, joka oli ensimmäinen klubi Pohjois-Suomessa.

Tukholmalalaisten lionien avustuksella perustettiin vuonna 1953 LC Tampere, ja Linköpingin lionit olivat perustamassa LC Karhulan Suomen lahden etelärannikolle 24.1.1954. Kun Lions-aate oli saanut jalansijan näin monelle paikkakunnalle länsi- ja etelärannikolla ja hieman sisämaassakin 1950-luvun puoliväliin mennessä, uusia klubeja syntyi melko nopeassa tah-

dissa. LC Helsinki/Helsingfors perusti LC Oulun 20.11.1954, joka on Pohjois-Suomen toiseksi vanhin klubi ja järjestyksessä Suomen 24. Lions-klubi. Vuoden 1955 alussa tukholmalaiset lionit perustivat vielä klubin n:o 25, LC Tornion 1.4.1955, ja saman vuoden alussa rovaniemeläiset perustivat LC Kemin. Saman aikaisesta aate oli levinnyt Helsingistä Lahden kautta vähitellen myös sisämaahan, ylös Jyväskylään, jonne klubi perustettiin lokakuussa 1954. Mikkeliin ja Kuopioon klubit tulivat erikseen, mutta Imatran kautta aate levisi ylös Joensuuun, Nurmekseen ja Kajaaniin.

Viime kesänä maassamme oli 992 klubia, joissa oli jäseniä 28 145. Asukasmäärään nähden olemme Euroopan kolmanneksi suurin leijonamaa, Islannin ja Luxemburgin jälkeen. Jäsenmäärässä Euroopan maista vain Italia, Ranska ja Saksa ovat Suomen edellä. Ruotsissakin on selvästi vähemmän leijonia, 15 599 ja klubeja vain 570. Maailman tilastossa Suomi oli pitkään kymmenen suurimman leijonamaan joukossa, mutta Saksojen yhdistymisen jälkeen olemme pudonneet sijalle 12 (taulukko 1).

Lions-järjestö on selvästi maailman suurin palvelujärjestö ja toimii tällä hetkellä jo 185 maassa. Jäseniä on 1 416 487 ja klubeja 44 836. Järjestö on laajenemassa voimakkaasti itään (taulukko 2 ja 3). Entiset Neuvostoliiton ja Itäblokin maat ovat liittyneet nopeasti Lions-järjestöön 1990-luvulla. Näistä maista Unkariin, Vieroon ja Puolaan on perustettu runsaimmin

uusia klubeja. Kauko-Idässä Kiinan, Intian ja Etelä-Korean sekä Etelä-Amerikassa Brasilian jäsenmäärä on kasvanut vuosittain useilla tuhansilla (taulukko 1). Sen sijaan vastaavasti Yhdysvaltojen jäsenmäärä on laskenut viime vuosina muutaman tuhannen jäsenen vuosivauhdilla ja on nyt jo alle puolen miljoonan.

Taulukko 1. Kolmekymmentä suurinta leijonamaata 30.6.2000 (Lähde: Lions International cumulative membership and club summary report)

maa	jäsen- määrä	muutos ed. vuoteen	maa	jäsen- määrä	muutos ed. vuoteen
1. USA	456 920	- 3 574	16. Filippiinit	13 830	- 233
2. Intia	161 815	+ 7 464	17. Uusi-Seelanti	13 661	- 380
3. Japani	140 762	- 4 904	18. Meksiko	12 204	- 10
4. Etelä-Korea	61 409	+ 4 625	19. Hollanti	11 023	+ 148
5. Brasilia	48 808	- 765	20. Turkki	10 481	- 282
6. Italia	46 679	+ 616	21. Thaimaa	9 370	- 980
7. Kanada	46 217	- 888	22. Bangladesh	8 616	- 597
8. Saksa	38 861	+ 1 215	23. Sveitsi	7 784	+ 199
9. Kiina (Taiwan)	35 796	+ 367	24. Belgia	7 525	+ 96
10. Ranska	32 182	- 291	25. Tanska	7 057	+ 121
11. Australia	28 551	- 182	26. Sri Lanka	6 719	+ 300
12. Suomi	28 145	- 282	27. Itävalta	6 409	+ 250
13. Iso-Britannia	19 411	- 78	28. Argentiina	6 090	- 242
14. Ruotsi	15 599	- 343	29. Nepal	5 523	- 90
15. Norja	14 149	- 50	30. Pakistan	5 413	- 2 806
leijonia yht.				1 416 487	Σ = - 782
klubeja yht.				44 836	Σ = + 718

Taulukko 2. Leijonat maailmalla osa-alueittain 30.6.2000.

alue	klubeja	leijonia	%-osuus	kauden muutos
USA	14 165	456 920	32.3	- 3 574
Kanada	1 855	46 217	3.3	- 888
Keski-Amerikka	4 515	114 442	8.1	- 2 114
Eurooppa	9 031	267 879	18.9	+ 1 430
Kauko-Itä	6 783	277 355	19.6	- 789
Afrikka & sw aa	6 476	207 987	14.7	+ 5 721
Australia ym.	2 011	45 687	3.2	- 568
yhteensä	44 836	1 416 487		Σ = - 782

Suomessa jäsenmäärä on alkanut laskea noin 100 jäsenen vuosivauhdilla, ja muutamia Lions-klubeja on jo lakkautettu. Oulussa LC Oulu/Meritullista on jo tehty lakkautuspäätös. Lionsjärjestön jäsenmäärän säilyminen ainakin Suomessa on naisten varassa. Heti, kun naisten ottaminen järjestöön jäseniksi oli mahdollista, alettiin Suomeen perustaa naisklubeja, ensimmäinen Helsinkiin v. 1988. Kesällä

2000 Suomessa oli jo 61 naisklubia ja 48 yhteisklubia, joissa on yhteensä 1 834 naisjäsentä. Yhteisklubeja on perustettu 23 ja loput niistä on muutettu sääntömuutoksella miesklubeista. I-piiriin perustettiin ensimmäinen naisklubi toukokuussa 1994 Ouluun, LC Oulu/Sarat. Sitä ennen oli I-piiriin perustettu kaksi yhteisklubia: LC Raahe/Fantti (1990) ja LC Hailuoto (1990).

Taulukko 3. Uusimmat leijonamaat ja niiden jäsenkehitys 30.6.2000.

piiri	maa	klubeja	leijonia	muutos ed. vuoteen	maa	klubeja	leijonia	muutos ed. vuoteen
119	Unkari	41	908	- 2	Venäjä	15	299	- 149
120	Viro	40	903	+ 19	Georgia	1	20	0
121	Puola	49	1 123	+ 76	Kirgisia	1	20	0
122	Tsekki	24	512	+ 25	Albania	5	106	- 65
122	Slovakia	8	200	+ 2	Valko-Venäjä	8	179	+ 22
123	Venäjä	30	568	- 31	Liettua	11	242	+ 15
124	Romania	24	584	+ 14	Mongolia	3	90	28
125	Venäjä	5	83	- 76	Ukraina	6	111	- 22
126	Kroatia	35	883	+ 136	Bulgaria	16	410	+ 48
127	Latvia	8	151	+ 3	Bosnia-Herz.	5	125	+ 53
129	Slovenia	35	1 047	+ 194	Makedonia	3	74	+ 1

LC Oulun perustamisen jälkeen nykyisen I-piiriin alueelle perustettiin uusia klubeja yhden klubin vuosivauhdilla. Näin edettiin 1960-luvulle, jonka puolivälissä I-piiriin perustettiin Maunu Kytömäen¹ piirikuvernöörikautena 10 klubia. Klubimme perustamisen aikaan Lionsjärjestö oli levinnyt 148 maahan, klubimäärä oli 33 864 ja järjestön jäsenmäärä 1 288 398. Suomessa oli siis 707 klubia ja pikkukaupungin verran jäseniä.

Klubimme järjestysnumero on 708, siisen jälkeen on perustettu Suomeen vielä 184 klubia. Meitä ennen ehti I-piirissä samana vuonna LC Suomussalmi/Kianta, LC Pattijoki ja meidän jälkeen rekisteröitiin vuonna 1980 vielä LC Siikajoki. Olimme Oulun kymmenes klubi ja sen jälkeen on Ouluun perustettu vielä Pateiniemi, Maikkula, Sarat ja Virsu.

Suomen monikertaispiiri MD 107 on jaettu nykyisin 14 piiriin (taulukko 4). I-piiri perustettiin kaudella 1965-66, johon

kuului nykyinen L-piiri ja osia O-piiristä. Lapin piiri L perustettiin kaudella 1969-70 ja 14. piiri, O-piiri aloitti kaudella 1977-78. Nykyinen I-piiri on siis kolme vuotta klubiamme vanhempi. Uuden piirijaon ensimmäinen I-piirin kuvernööri oli opetusneuvos Eero Kokko, sittemmin Suomen Lions-liiton puheenjohtaja.

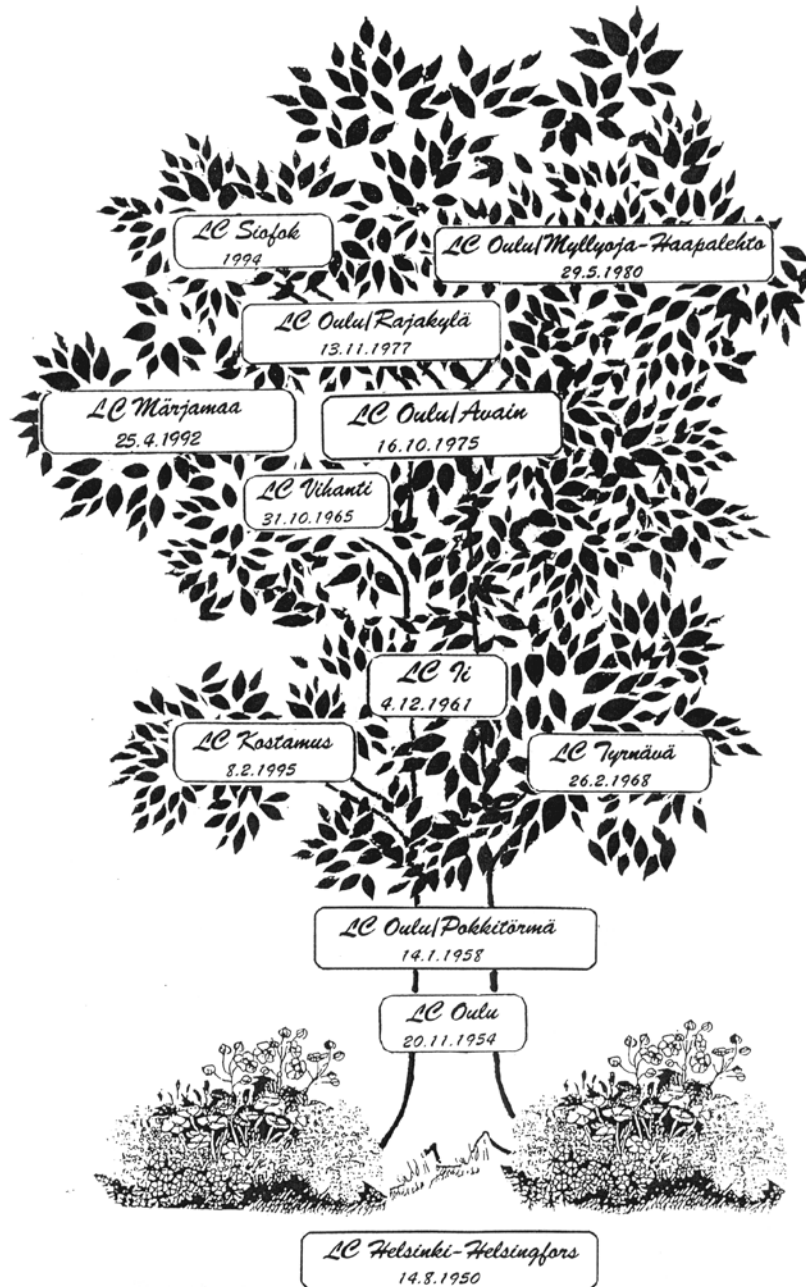
I-piirissä, samoin kuin koko Suomessa, Lions-toiminnan painopiste on asutustajamissa länsi- ja etelärannikolla. Mutta nyt koko Suomi alkaa olla tehokkaasti katettu. Nyrkkisääntönä on, että uusi klubi kannattaa perustaa alueelle, jossa on noin 10 000 asukkaan väestöpohja. Myllyojalle ja Haapalehdon alueella rakennettiin voimakkaasti 1970-luvun lopulla niin, että asukasluku oli 1980-luvulle tultaessa ylittänyt jo 10 000 asukkaan rajan. Myllyojan koulu oli juuri edellisenä syksynä aloittanut toimintansa.

Juha Viramon laatimasta sukupuusta (kuva 1) näkee, että klubimme on perustanut LC Oulu/Avain. Avaimen perusti LC Ii, LC Iin LC Oulu/Pokkitörmä. Pokkitörmän kummiklubi on LC Oulu, jonka LC Helsinki/Helsingfors perusti vuonna 1954. Helsingin klubin perustivat yhdysvaltalaiset lionit.

¹ Maunu Kytömäki oli Nuorten Ystävät -yhdistyksen ylläpitämän Pohjolan poikakodin johtaja Muhoksella. Hän oli energinen, idearikas ja aktiivinen paitsi kasvatustyössä myös Lions-toiminnassa ja Muhoksen kunnassa muutoinkin. Eräs hänen ideoistaan oli perustaa Kansalaisopisto Muhokselle. Se ei toteutunut, mutta sen sijaan Kytömäen v. 1959 perustama Tervareitti-lehti ilmestyy edelleenkin. Kytömäki levitti aktiivisesti Lionsaatetta Pohjois-Suomessa ja perusti I-piiriin 10 klubin lisäksi ainakin kaksi klubia nykyisen L-piiriin alueelle.

Taulukko 4. Suomen (MD 107) Lions-piirit, klubien ja jäsenten määrä piireittäin 30.6.2000.

piiri	klubeja	leijonia	piiri	klubeja	leijonia
A	81	2 626	H	54	1 631
B	69	1 940	I	59	1 563
C	85	2 917	K	65	1 954
D	73	2 347	L	46	1 319
E	83	2 469	M	57	1 844
F	63	1 974	N	68	1 961
G	68	1 939	O	51	1 661
yhTEensä			14	922	28 145

Kuva 1. LC Oulu/Myllyoja-Haapalehto Lions-klubin sukupuu (Juha Viramo 19.1.2001).

LC Oulu/Myllyoja-Haapalehdon perustamisvaiheet

Alkutunnustelujen jälkeen ensimmäinen kokous klubin perustamiseksi pidettiin maanantaina 19.5.1980 klo 19.00 alkaen Karvarinaukion seurakuntakodissa, jonne oli saapunut kahdeksan Lions-aatteesta kiinnostunutta miestä: Risto Alasuutari, Aaro Haapakoski, Jouko Mäkräinen, Raimo Ollikainen, Kari Palosaari, Martti Pennanen, Antti Pönkkö ja Eino Siuruainen. Kokouksen puheenjohtajaksi valittiin Antti Pönkkö ja sihteeriksi Jouko Mäkräinen. Alkukokouksessa olivat mukana myös lionit Kalevi Järvelä ja Eino Kukkonen LC Oulu/Avaimesta. Kokouksen kesto oli puolitoista tuntia. Yhteisesti todettiin, että aiemmin tehtyjen tunnustelujen perusteella kiinnostus Lions-klubin perustamiseksi on riittävä. Päätettiin siis ryhtyä toimenpiteisiin klubin perustamiseksi. Kalevi Järvelä lupautui klubimme kummiksi ja Eino Kukkonen opaslioniksi. Yhdysmieheksi valittiin Raimo Ollikainen.

Klubin varsinainen perustamiskokous pidettiin 29.5.1980 klo 19.00 Myllyojan koululla. Kokouksessa oli mukana I-piirin laajennustoimikunnan puheenjohtaja Lauri Koskinen (LC Ii), kummi Kalevi Järvelä ja opaslion Eino Kukkonen. Kokouksessa oli mukana 15 veljeä: Alasuutari, Haapakoski, Haataja, Kanninen, Meriläinen, Mäkräinen, Oja, Ollikainen, Palosaari, Pennanen, Pirilä, Pönkkö, Rönkkömäki, M. Sipilä ja Siuruainen. Kokouksen puheenjohtajaksi valittiin Risto Alasuutari ja sihteeriksi Antti Pönkkö. Kokouksessa päätettiin perustaa klubi, jonka nimeksi otettiin LC Oulu/Myllyoja-Haapalehto. Kokouksessa käsiteltiin runsaasti perustamiseen ja Lions-aatteeseen liittyviä asioita. Sihteerin kirjasi kokouksen päättyneen vasta klo 22.35.

Perustamisvaiheisiin liittyy vielä kolmaskin kokous, joka pidettiin 2.6.1980 Oulun Upseerikerholla. Kokouksessa olivat mukana Lauri Koskinen, majuri Eino Kukkonen ja Upseerikerhon puheenjohtaja

ja majuri Martikainen. Paikalla olivat myös veljet: Hyvönen, Luoma-aho, Mäkräinen, Oikarinen, Ronkainen, P. Sipilä ja Yrjänäinen.

Klubi ja sen 26 perustajajäsentä (taulukko 5) merkittiin virallisesti kansainvälisen järjestön päämajan luetteloihin 30.6.1980.

Klubin sopimusasiakirja allekirjoitettiin 16.12.1980. Asiakirjassa lukee seuraava teksti:

Me allekirjoittaneet olemme perustaneet Lions Club Oulu/Myllyoja-Haapalehto r.y. -nimisen yhdistyksen, liittyneet siihen jäseneksi ja hyväksyneet sille oheiset säännöt.

Päiväys: 16.12.1980

Allekirjoitukset: Kauko Heikkinen, diplomikauppias; Seppo Saarela, filosofian tohtori; Yrjö Hyvönen, insinööri
Todistavat: Esko Yrjänäinen, rakennusmestari ja Aaro Haapakoski, metsätekniikko

Klubin perustamisjuhla (Charter-night) pidettiin Ravintola Albertissa helmikuussa 21.2.1981. Järjestelytoimikunnan puheenjohtajana oli Mauno Rönkkömäki. Juhlassa soittivat Oulun Pelimannit. Juhlapuheen piti piirikuvernööri Erkki Suvanto.

Taulukko 5. LC Oulu/Myllyoja-Haapalehdon 26 perustajajäsentä, heidän ikänsä syntymävuoden perusteella laskettuna ja ammattinsa klubin perustamisvuonna.

nimi	ikä ammatti	nimi	ikä ammatti
Alasuutari Risto	55 agrologi, tarkastaja	Ollikainen Raimo	31 yrittäjä
Haapakoski Aaro	32 metsäteknikko	Palosaari Kari	24 yrittäjä
Haataja Viljo	45 agrologi	Pennanen Martti	43 pastori
Heikkinen Kauko	37 diplomikauppias	Pirilä Osmo	39 verotarkastaja
Honka Pekka	41 majuri	Puolakka Veli	37 metsänhoitaja
Hyvönen Yrjö	52 insinööri	Pönkkö Antti	37 agrologi
Kanniainen Hannu	30 nuoriso-ohjaaja	Ronkainen Hannu	26 pankinjohtaja
Lundberg Pekka	39 kauppateknikko	Rönkkömäki Mauno	39 diplomi-insinööri
Luoma-aho Seppo	38 filosofian lisensiaatti	Saarela Seppo	31 filosofian tohtori
Meriläinen Paavo	50 filosofian maisteri	Sipilä Markku	36 diplomi-insinööri
Mäkäräinen Jouko	49 metsäteknikko	Sipilä Pekka	42 aluemyyntipäällikkö
Oikarinen Pertti	34 diplomi-insinööri	Siuruainen Eino	37 filosofian tohtori
Oja Torsti	36 tekniikan lisensiaatti	Yrjänäinen Esko	30 rakennusmestari
		keskiarvo	38

Ensimmäiset toiminnanvuodet ja kokouspaikat

Toiminnan viisi ensimmäistä vuotta olivat vilkkaita. Klubin kokouspaikkana oli aluksi Oulun Kauppaklubi (nykyisin Aleksinkulma) keskikaupungilla, paikka, jossa aika moni Oulun Lions-klubeista kokoontui. Helmikuussa 1981 siirryimme omalle alueelle Hiukkavaaran Upseeri-

kerholle. Ensimmäisinä vuosina klubi haiki toimintaympäristöään rakenteilla olevassa Myllyojan ja Haapalehdon kaupunginosissa. Klubin ensimmäiseksi presidentiksi valittiin Risto Alasuutari ja sihteeriksi Markku Sipilä (taulukko 6).

Taulukko 6. Klubin presidentit ja sihteerit vuosina 1980 - 2000.

Toimintakausi	Presidentti	Sihteeri
1. 1980-1981	Risto Alasuutari	Markku Sipilä
2. 1981-1982	Jouko Mäkäräinen	Antti Pönkkö
3. 1982-1983	Eino Siuruainen	Seppo Luoma-aho
4. 1983-1984	Kauko Heikkinen	Heikki Palo
5. 1984-1985	Yrjö Hyvönen	Viljo Haataja
6. 1985-1986	Markku Sipilä	Pekka Sipilä
7. 1986-1987	Antti Pönkkö	Jouko Mäkäräinen
8. 1987-1988	Torsti Oja	Seppo Saarela
9. 1988-1989	Seppo Luoma-aho	Raimo Koiranen
10. 1989-1990	Veli Puolakka	Kauko Heikkinen
11. 1990-1991	Heikki Palo	Timo Pylkäs
12. 1991-1992	Viljo Haataja	Risto Alasuutari
13. 1992-1993	Pertti Oikarinen	Pertti Liimatainen
14. 1993-1994	Seppo Saarela	Teuvo Sakko
15. 1994-1995	Pekka Lundberg	Pertti Oikarinen
16. 1995-1996	Mauno Rönkkömäki	Jorma Orvola
17. 1996-1997	Raimo Koiranen	Lasse Halmekangas
18. 1997-1998	Pertti Liimatainen	Osmo Rautio
19. 1998-1999	Hannu Kanniainen	Seppo Saarela
20. 1999-2000	Jorma Orvola	Veli Puolakka
21. 2000-2001	Osmo Rautio	Paavo Härö

Ensimmäisen toimintakauden keväällä julistettiin klubistandaarin suunnittelukilpailu. Suunnittelussa tuli ottaa huomioon heraldiikka ja Lions-järjestön ohjeet. Osmo Pirilä ja Pekka Honka toimittivat määräaikaan, huhtikuun loppuun mennessä ehdotuksensa. Pekan ehdotus voitti toukokuun klubikokouksen äänestyksessä. Valitusssa klubistandaarissa symboliikka kuvaa Myllyojaa ja Haapalehtoa. Klubi tilasi suunnitelman pohjalta ensiksi klubiviirit. Viiri numero 1 luovutettiin presidentti Jouko Mäkäraiselle. Viiriluettelon mukaan viirejä on luovutettu kaikkiaan hieman yli 100 kpl, ja niitä on tilattu kaksi uutta painosta.

Klubin viisivuotisjuhla vietettiin 28.2.1986 klo 19.00 alkaen Oulun Upseerikerholla presidentti Markku Sipilän johdolla. Ohjelmassa oli Leijonamarssi, Mika Ventelän pianoesitys ja klubin lipun naulaaminen. Ladyt olivat teettäneet Ritva Kärnällä Pekka Hongan suunnitteleman lipun ja lahjoittivat sen viisivuotisjuhlassa. Ensimmäisen naulan löi I-piirin piirikuvernööri Jaakko Karppinen ja lady Senja Karppinen, sitten kummi Kalevi Järvelä ja lady Maila Järvelä, lipun kutoja rouva Ritva Kärnä ja herra Veikko Kärnä, ystävyysklubista LC Tören Håkan Omnell ja lady Major Omnell. Nimiliinan naulaamisen jälkeen lippu kiinnitettiin tankoon kolmellakymmenellä naulalla. Naulauksen suoritti jokainen veli ladyineen aakkosjärjestyksessä. Viimeisen naulan löivät presidentti Markku Sipilä ja lady Eeva-Kaisu Sipilä. Pk Jaakko Karppinen suoritti lipun juhlallisen vihkimisen. Ladyt luovuttivat juhlallisesti lipun presidentille lady Eeva-Kaisu Sipilän luovutuspuheen saattelemana. Juhla päättyi maakuntalauluun ja tanssiaisiin.

Kuudentena toimintavuotena siirryttiin Hiukkavaaran Upseerikerhon lakkauttamisen jälkeen kaupunkiin Oulun Upseerikerholle ja palattiin seuraavana vuonna Myllyojalle, juuri valmistuneeseen Ravintola Karvarinkeitaaseen. Karvarinkeitaasta tuli pian levoton, minkä vuoksi palasimme takaisin Oulun Upseerikerholle. Siellä kokoonnuimme viisi seuraava vuotta.

Seitsemäs toimintakausi 1986-1987 oli klubin paras piirikilpailupistein mitattuna. Klubi palkittiin I-alueen parhaana ja saimme klubin haltuun vuodeksi PDG Heimo Korhosen piirikilpailuihin lahjoittaman Pekka-patsas kiertopalkinnon².

Vuonna 1992 valmistui Ravintola Myllytähti, mikä mahdollisti paluun omalle alueelle. Vaikka Myllytähti onkin hyvä kokoontumispaikka, moni perustajajäsen muistelee kaiholla Hiukkavaaran Upseerikerhon aikoja. Klubi etsi rauhallista kokouspaikkaa. Välillä kokoonnuttiin ravintolan baarin puolella ja saunaosastolla. Myllytähti vaihtoi omistajaa ja nimi muuttui Ravintola Myötätuuleksi. Syksyllä 1999 päätettiin kokeilla kokoontumista Hintan koulun opettajanhuoneessa rehtori Leena Saarelan luvalla. Lokakuussa 2000 palattiin jälleen Ravintola Myötätuuleen.

Vuosien varrella hallituksen kokouspaikat ovat vaihdelleet presidenttien mieltymysten mukaan. Kokouksia on pidetty presidenttien työpaikoilla tai kotona. Tavoitteena on kuitenkin ollut, että mahdollisimman monella olisi myös paikkausmahdollisuus hallituksen kokouksessa. Siksi kokouspaikkaa on pyritty pitämään Myllyoja-Haapalehdon alueella.

Klubin 10-vuotisjuhla vietettiin presidentti Heikki Palon johdolla 2.3.1991 Oulun Upseerikerholla. Ystävyysklubi Törestä oli runsas osanotto. Klubin 15-vuotisjuhlatoimikunnan puheenjohtajaksi nimettiin Seppo Saarela. Juhla pidettiin 24.2.1996 Pohjois-Pohjanmaan ympäristökeskuksessa. Juhlaa varten olin koonnut klubin 15-vuotishistoriatietoa, jonka esitin tervetuliaispuheen yhteydessä. Raimo Koirasen kaudella perustettiin arkistotoimikunta, joka järjesti klubin arkiston kuntoon. Lasse Halmekankaan kanssa teimme perusteellisen työn, joka on helpottanut klubin 20-vuotishistorian kirjoittamista.

² Niin kauan kuin piirikilpailupisteitä laskettiin, klubin toiseksi paras sijoitus oli yhdeksäs.

Jäsenet

Lauri Koskisen, Kalevi Järvelän ja Eino Kukkosen panos ensimmäisinä vuosina oli tärkeä, koska perustajajäsenistä vain Jouko Mäkräisellä oli leijonatausta. Hän oli ollut perustamassa vuonna 1964 LC Taivalkoskea ja siirtyi vuonna 1965 kymmeneksi vuodeksi LC Kuusamon jäseneksi toimiessaan Metsäliiton metsäinsinöörinä Kuusamon alueella. Muutettuun työnsä mukana vaativampiin tehtäviin Metsäliiton Oulun konttoriin Jouko haikutui Lions-työhön Oulussa ja oli perustamassa LC Oulu/Avainta 16.10.1975. Muutettuaan Haapalehtoon Jouko ja Ida Mäkräinen halusivat olla mukana tuomassa Lions-toimintaa omalle asuma-alueelleen.

Ensimmäisenä toimintavuonna tapahtui hieman elämistä jäsenmäärässä. Martti Pennanen ei ollut enää syyskuun alussa toiminnassa mukana. Näin klubi menetti heti alussa ainoan teologin jäsenistöstään, eikä teologien ammattikunta ole sen kommin ollut klubissa edustettuna. Jäsenasioissa oli alussa hieman epäselvyyksiä. Klubin sihteerien on pitänyt oppia kanta-pään kautta, miten helposti epäselvyyksiä syntyy päämajan ja yksittäisen klubin välillä huolimatta huolellisesta jäsen- ja toimintailmoituksen (JT) täyttämisestä. Sihteeri Markku Sipilän oli vaikea saada heti toimintakauden alussa mukana olevalle Seppo Saarelalle perustajajäsenen statusta, vaikka hänen nimensä oli jäsenluettelossa mukana jo kesäkuussa. Pöytäkirjoista selviää, että asia selvisi siten, että Martti Pennasen nimen paikalle vaihdettiin Seppo Saarelan nimi.

Lions-aatteen mukaan klubissa tulisi olla oman toiminta-alueensa väestöstä mahdollisimman monipuolinen edustus. Siten ammattijakauman, ainakin kaupunkipaikkakunnilla, tulisi olla monipuolinen. Taulukosta 5 näkee, että perustajajäsenet edustivat koulutukseltaan ja ammatiltaan melko hyvin uuden asuma-alueen

väestöä. Joukossa oli kolme agrologia, metsänhoitaja, kaksi metsäteknikkaa, viisi kaupan ja elinkeinoelämän edustajaa. Insinöörikuntaa edusti viisi jäsentä. Kymmenellä perustajajäsenellä oli akateeminen loppututkinto, joista kahdella tohtorin tutkinto. Seppo Luoma-aho ja Mauno Rönkkömäki väittelivät myöhemmin tohtoriksi. Kemira oli neljän, Oulun yliopisto kolmen ja Oulujoen seurakunta kahden perustajajäsenen työnantaja. Muutoin saman työnantajan palveluksessa ei ollutkaan useampia veljiä.

Uusia ammatteja on tullut myöhemmin uusien jäsenten mukana. Lääkäreitä on ollut kaksi, varatuomareita kaksi, rakennusmestareita neljä, rakennusinsinöörejä yksi. Yritysjohtajia ja yrittäjiä on ollut useita. Kaupallisen koulutuksen ja kaupan alan edustajia, työpäälliköitä ja aluepäälliköitä on muutamia. Ekonomeja on ollut yksi. Puolustusvoimista on jäsenistössä ollut kaksi majuria, yksi kapteeni ja yli-luutnantti. Poliisikunnasta on ollut jäsenenä kaksi vanhempaa konstaapelia. Entisistä jäsenistä muutamat ovat suorittaneet jatko-opintoja tai vaihtaneet työpaikkaa vaativampiin tehtäviin, kuten Eino Siuruainen, joka siirtyi ensin apulaisprofessorin virasta kansanedustajaksi ja sitten Oulun läänin maaherraksi.

Taulukkoon 7 on koottu klubin kaikki 60 jäsentä, syntymävuosi, liittymis- ja eroamiskuukausi. Klubin toiminnassa on edelleen mukana 13 perustajajäsentä, joista kaksi, Risto Alasuutari ja Jouko Mäkräinen, ovat etuoikeutetun jäsenen statuksella. Kolme nykyisistä jäsenistä, Janne Nelimarkka, Pentti Moilanen ja Eino Siuruainen ovat olleet monen vuoden ajan työ- tai opiskelukiireiden vuoksi ulkojäsenen statuksella. Perustajajäsenistä Aaro Haapakoski, Kauko Heikkinen ja Torsti Oja siirtyivät työn vuoksi toiselle paikkakunnalle ja siirtojäsenenä toiseen Lions-klubiin. Raimo Koiranen tuli klubiin LC

Kemistä, Martti Merjonen LC Kajani/Linnasta, Osmo Rautio LC Kiiminki/Jäälissä, Veikko Karkulehto LC Pulkki-la-Piippolasta ja Kari Junkkala LC Jyväskylä/Viitaniemestä. Kaksi veljestä, Kauko Heikkinen ja Pekka Sipilä ovat jo kuolleet, mutta eivät olleet silloin enää klubimme jäseniä.

kylä/Viitaniemestä. Kaksi veljestä, Kauko Heikkinen ja Pekka Sipilä ovat jo kuolleet, mutta eivät olleet silloin enää klubimme jäseniä.

Taulukko 7. Klubin kaikki jäsenet vuosina 1980 - 2000. Perustajajäsenet on merkitty lihavoinnilla. * = tullut klubiin siirtäjänä, \$ = siirtynyt jäseneksi toiseen klubiin.

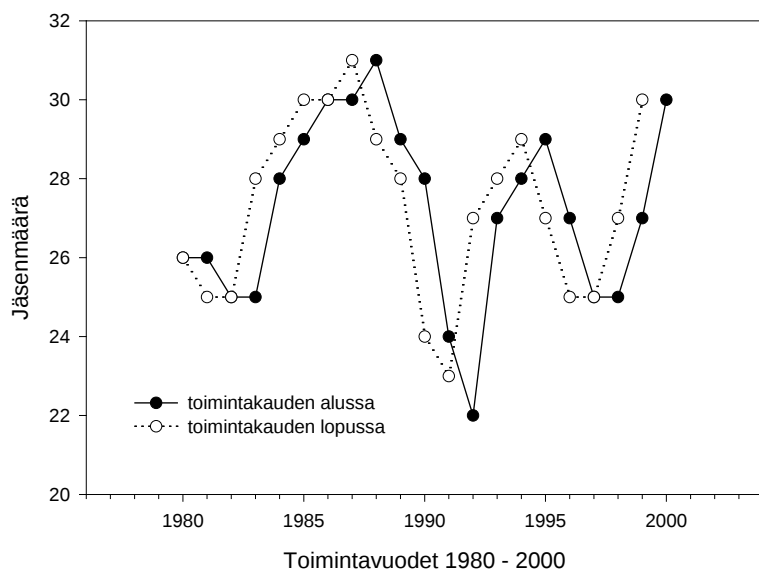
nimi	synt.	liittynyt	eronnut/ siirto	nimi	synt.	liittynyt	eronnut/ siirto
1 Alanko Hannu	1946	04.1985	11.1986	31 Moilanen Pentti	1949	03.1992	
2 Alasuutari Risto	1925	05.1980		32 Merjonen Martti*	1940	10.1986	
3 Haapakoski Aaro	1948	05.1980	\$09.1982	33 Mäkäräinen Jouko	1931	05.1980	
4 Haataja Viljo	1935	05.1980		34 Nelimarkka Janne	1970	10.1995	
5 Haikara Reino	1935	11.1992	07.1996	35 Oikarinen Pertti	1946	05.1980	
6 Halmekangas Lasse	1945	02.1993		36 Oja Torsti	1944	05.1980	\$07.1989
7 Happonen Heikki	1949	03.1988	05.1990	37 Ollikainen Raimo	1949	05.1980	10.1986
8 Heikkinen Kauko	1943	05.1980	\$11.1991	38 Orvola Jorma	1949	01.1994	
9 Heikkinen Seppo	1951	07.1995		39 Palo Heikki	1940	10.1981	09.1992
10 Hirvonen Jaakko	1945	10.1983	07.1985	40 Palosaari Kari	1956	05.1980	01.1982
11 Honka Pekka	1939	05.1980	07.1988	41 Pennanen Martti	1937	05.1980	09.1980
12 Hyvönen Yrjö	1928	05.1980	07.1990	42 Pietilä Paavo	1938	12.1985	09.1991
13 Hyrynkanas Lauri	1945	09.1999		43 Pirilä Osmo	1941	05.1980	07.1990
14 Härö Paavo	1958	09.1999		44 Puolakka Veli	1943	05.1980	
15 Jalava Pertti	1939	01.1993		45 Pylkäs Timo	1941	12.1985	07.1995
16 Junkkala Kari*	1947	06.2000		46 Pönkkö Antti	1943	05.1980	
17 Kalaoja Veli	1943	12.1987	07.1990	47 Rautio Osmo*	1948	11.1994	
18 Kalliopuska Kari	1949	02.1992	07.1995	48 Rissanen Matti*	1949	05.1981	07.1996
19 Kanniainen Hannu	1950	05.1980		49 Roininen Kauko	1948	02.1993	07.1997
20 Karkulehto Veikko*	1944	03.1995		50 Ronkainen Hannu	1954	05.1980	09.1981
21 Katisko Tuomo	1957	03.1984	04.1985	51 Rönkkömäki Mauno	1941	05.1980	
22 Kaukoranta Matti	1949	12.1999		52 Saarela Seppo	1949	05.1980	
23 Koiranen Raimo*	1946	11.1982		53 Sakko Teuvo	1939	04.1985	03.1995
						09.1998	
24 Kylmäaho Lauri*	1935	10.1987	04.1991	54 Sipilä Markku	1944	05.1980	
25 Liimatainen Pertti	1946	03.1984		55 Sipilä Pekka	1938	05.1980	01.1988
26 Lundberg Pekka	1941	05.1980		56 Siuruainen Eino	1943	05.1980	
27 Luoma-aho Seppo	1942	05.1980		57 Tasanto Esa	1945	10.1983	11.1994
28 Lämsä Raimo	1946	12.1985	07.1991	58 Vanninen Reijo	1941	10.1998	
29 Lämsä Tuomo	1953	11.1990	07.1992	59 Virtanen Pekka	1951	11.1992	05.2000
30 Meriläinen Paavo	1930	05.1980	07.1985	60 Yrjänäinen Esko	1950	05.1980	04.1984

Useimmiten eroaminen klubista on tapahtunut henkilökohtaisista syistä vasta useamman toimintavuoden jälkeen. Kriittisin vaihe klubissa pysymiseksi näyttää olevan 2-3 vuoden kuluttua. Yhdeksän

veljeä erosi klubista alle kolmen vuoden jäsenyyden jälkeen. Toinen väsymisvaihe näyttää tulevan 8-10 vuoden kohdalla (taulukko 7).

Jäsenmäärä

Klubin jäsenmäärä on vuosien varrella pysytellyt keskimäärin 27 jäsenen tuntu-

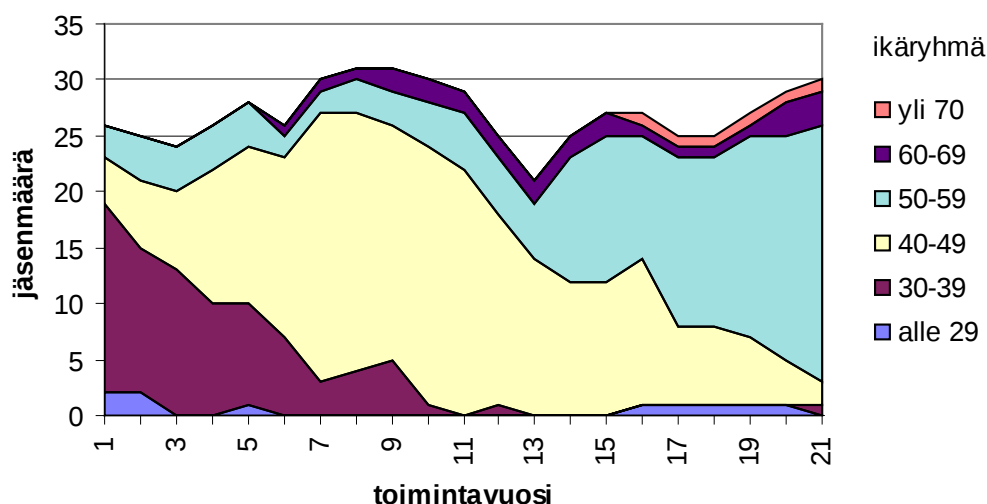
massa (kuva 2). Jäsenmäärän rytmi näyttää noudattavan noin kymmenen vuoden rytmiä. Kymmenen vuoden rytmi on tuttu biologian oppikirjoista, joissa esimerkkeinä esitetään sopulien populaatiosykliä. Jäsenmäärän maksimi, 31 jäsentä, oli vuonna 1988 ja minimi, 22 jäsentä, syksyllä 1992. Viime syksynä saavutettiin jälleen 30 jäsenen raja.

Kuva 2. LC Oulu/Myllyoja-Haapalehdon jäsenmäärä toimintakauden alussa ja lopussa.

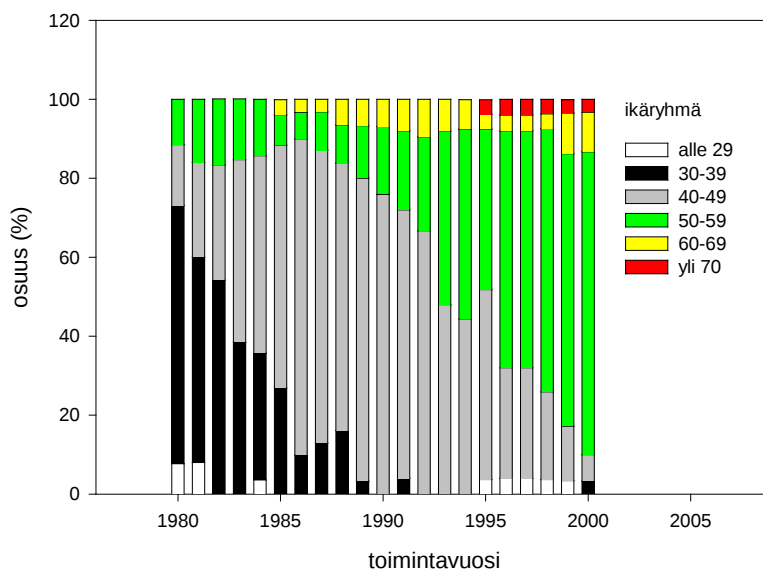
Jäsenistön ikärakenne

Klubin perustamisvaiheessa jäsenten iän keskiarvo oli 38 vuotta (taulukko 5). Nuorin jäsen oli 24-vuotias ja vanhin 55-vuotias. Suurimman ikäryhmän muodostivat 30-39-vuotiaat. Kuvasta 3 näkyy, et-

tä viiden ensimmäisen toimintavuoden aikana jäsenten ikäryhmät olivat aika tasaisesti edustettuina. Vähitellen ikäryhmä 40-49-vuotiaista tuli suurin ikäryhmä ja kolmikymppiset hävisivät kokonaan.

Kuva 3. Klubin jäsenet ikäryhmittäin kahdenkymmenen toimintavuoden aikana.

Kuva 4. Jäsenten ikäjakaumafrekvenssit vuosina 1980 - 2000.

Kuvasta 3 näkyy, miten huolestuttavaa jäsenkehitys on ollut viime vuosina. Klubin selvästi suurin ikäryhmä on nyt 50-59-vuotiaat ja kahden nuorimman ikäluokan osuus on vähentynyt. Samanaikaisesti keski-ikä on noussut kahdessakymmenessä vuodessa 38 vuodesta 55 vuoteen (taulukko 8). Kolmen ensimmäisen toimintavuoden aikana jäsenistä yli 50 % kuului

ikäryhmään 30-39-vuotiaat (kuva 4). Vuoteen 1995 saakka lähes 50 % jäsenistä kuului vielä ikäryhmään 40-49-vuotiaat. Tänä vuonna 76,7 % jäsenistä kuuluu ikäryhmään 50-59-vuotiaat.

Jäsenistön uusiutuminen ei ole ikärakenteen kannalta ollut oikeasuuntaista, vaan uusia jäseniä on hankittu omasta ikäryhmästä.

Taulukko 8. Jäsenmäärä, vaihteluväli, minimi, maksimi, keskiarvo, keskihajonta ja varianssi klubin jäsenien iästä syksyllä aina toimintakauden alussa.

vuosi	n	vaihteluväli	minimi	maksimi	keskiarvo	keskihajonta	varianssi
V1980	26	31	24	55	38.04	7.48	55.96
V1981	25	31	25	56	38.04	7.56	57.22
V1982	24	25	32	57	40.67	6.84	46.75
V1983	26	25	33	58	41.35	6.66	44.32
V1984	28	32	27	59	41.68	7.05	49.71
V1985	26	25	35	60	43.23	6.14	37.70
V1986	30	25	36	61	44.53	5.66	32.05
V1987	31	25	37	62	45.35	5.79	33.57
V1988	31	25	38	63	46.03	5.89	34.70
V1989	30	25	39	64	46.93	5.97	35.58
V1990	29	25	40	65	48.17	5.92	35.08
V1991	25	28	38	66	47.76	5.78	33.44
V1992	21	24	43	67	49.38	5.67	32.15
V1993	25	26	42	68	49.60	5.74	32.92
V1994	27	26	43	69	50.59	5.65	31.94
V1995	27	45	25	70	49.67	7.63	58.23
V1996	25	45	26	71	51.12	7.84	61.53
V1997	25	45	27	72	52.12	7.84	61.53
V1998	27	45	28	73	53.48	7.65	58.57
V1999	29	45	29	74	54.00	7.79	60.64
V2000	30	45	30	75	55.00	7.62	58.00

Tämän voi todeta myös taulukon 8 keskihajonta- ja varianssiluvuista, jotka eivät ole juurikaan vaihdelleet eri vuosina.

Aktiviteetit

Klubilla on ollut heti toimintansa alusta lähtien useita hyviä aktiviteetteja (taulukko 9). Ensimmäisenä vuonna järjestettiin yhdessä ladyjen ja Myllyojan musiikki- luokan kanssa kahvikonsertti Myllyojan koululla. Ohjelmistosta vastasi musiikki- luokanopettaja Leena Saarela oppilaineen.

Konsertissa säesti diplomiurkuri Maija Tynkkynen. Veljet toimivat järjestysmiehinä ja lipunmyyjinä, ladyt kahvittivat yleisön. Konsertin tuotto oli noin kolmetuhatta markkaa. Ladyt taisivat arpojen ja kahvin myynnillä kerätä enemmän rahaa edelleen lahjoitettavaksi.

Taulukko 9. Klubin aktiviteetit kahdenkymmenen toimintavuoden aikana. Numero aktiviteetin perässä viittaa toimintakauteen.

Varainhankinta-aktiviteetit

1. Joulukuuset 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8, 9, 10, 11, 12, 13, 14, 15, 16, 17, 18, 19, 20
2. Saunavastojen myynti 2, 3
3. Katajanmarjojen myynti 2, 3, 4, 5
4. Kahvikonsertti 1
5. Kaupunginosapäivä 2, 3, 4, 5, 7, 8, 9
6. Naamiaistanssiaiset Oulun upseerikerholla (ladyt) 2, 3, 10
7. Syystanssiaiset (ladyt) 4
8. Konkarianssiaiset Myllyojan nuorisotalolla (ladyt) 5, 6
9. Autotarrat 5, 6
10. Lehti-ilmoitus tai ilmoituslehtiaktiviteetti 6, 7, 8, 9, 13, 17, 18, 20
11. Arvanmyyntiä 8
12. Luontoleijonalehti 10
13. Jätkänynttilöiden myynti 15
14. Ruokamessuille osallistuminen 15
15. Valkosipuliyössä Hot dogien tai makkaroiden myyntiä 16, 17
16. Haalariarpajaiset 17

Palveluaktiviteetit

1. Vanhusten pihansiivous 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8, 9, 10, 11, 13
2. Vaalikeräys 1, 3, 5, 8, 15
3. Vammaisten kirkkokyyti, 3, 4, 5, 6, 7, 8, 9, 10, 11, 12, 13, 14, 15, 16, 17, 18, 19, 20
4. Verenluovutus 3, 4, 8, 9, 11, 12, 14, 16, 17, 18, 19, 20
5. Tervapartion hirsirakennusten purku 3
6. Oulujoen seurakunnan laskiaismäki 6, 7, 8, 9, 10, 11, 13, 14, 15, 18, 19
7. Myllyojan varren siivous 10, 16 (Pohjan prikaatin kanssa)
8. Vanhusten palvelutalo Alman aidan rakentaminen 19
9. Huumevalistustilaisuuden (psyk. Keijo Tahkokallio) kustantaminen I-piirin huumevalistusrahasta Hintan koululla alueen vanhemmille 19

Yhteisaktiviteetit

1. Leijona-arpojen myynti 3
2. Silmälaseja Tansaniaan 3
3. Punainen Sulka 4
4. Irti huumeista 5, 6, 7, 8
5. Järkäle peruskalliosta 6
6. Syöpäkeräys 6
7. ITUA (ideat ja teemat uusiksi) 6
8. Leijonasavotta hirvivaaramerkkien alueilla 7
9. Suomen Lions-liito kehitysyhteistyöprojekti 8
10. Huumejulistesten jako 9
11. Sulka-90 10
12. Luontojulisteet kouluille 11, 12
13. Elpyvä sydän 12
14. Sight First -kampanja 13, 14
15. Piirin glaukoma-projekti 16, 17
16. Pohjolan Punainen Sulka -keräys 19, 20
17. Piirin Natura Nordica -leiri 19, 20

Muut

Virkistäytyminen

1. Mansikkaretki 2, 5, 6, 8, 9, 10, 13
2. Järjestettiin Oulun klubien yhteinen hiihtopäivä 3
3. Retki Aittaniemeen, Tornio 11
4. Retki Suomussalmen Perankaan 12
5. Retki Oulun yliopiston Oulujärven asemalle 13
6. Retki Oulun yliopiston Oulangan biologiselle asemalle 14

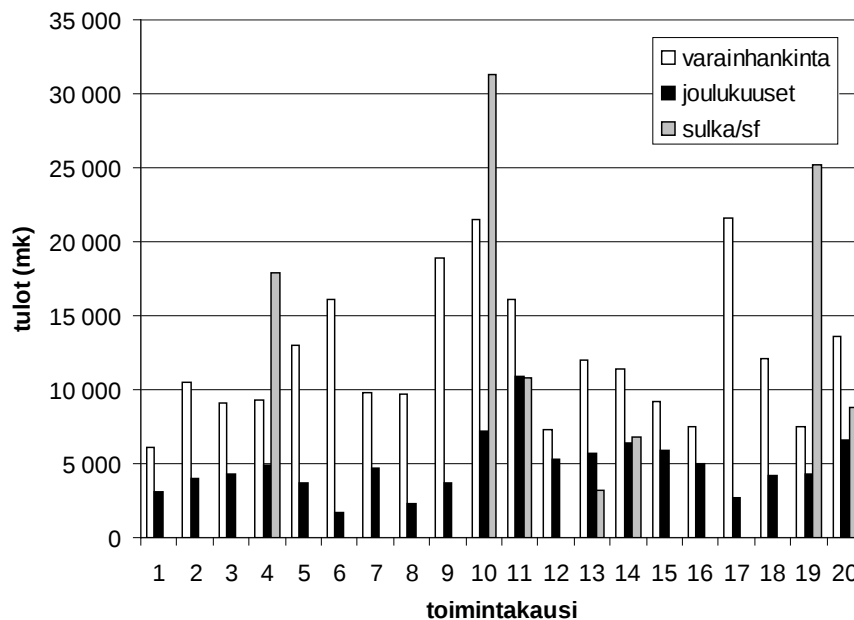
Hallinnollisen tilin kartuttaminen

1. Energiapuuaktiviteetti 2
2. Risusavotta tai taimistonhoitoaktiviteetti 7, 8, 9, 10, 11, 12, 13, 14, 16, 19, 20

Konsertin järjestämisestä yritettiin kerran myöhemminkin Lauri Kylmäahon ehdotuksesta. Klubikokous katsoi kuitenkin riskin olevan liian suuren, eikä Madetojan saliin sillä kertaa lähdetty järjestämään konserttia.

Varainhankinta useimmilla klubeilla perustuu myyntityöhön. Heti alussa yritimme keksiä omaleimaisia myyntiartikleita, joita olisi suhteellisen helppo myydä. Toisena vuonna päätettiin ruveta myymään riistarukien mausteeksi sopivaa katajanmarjajauhetta. Sovittiin, että jokainen kerää kesällä kypsiä, sinisiä katajanmarjoja kilon. Torsti Oja lupasi hoi-

taa jauhatuksen ja purituksen Medipolarilla. Marjojen keräys sujui kohtalaisen hyvin ensimmäisenä vuonna. Torsti pakautti lääketehaalla jauheen 50 ml:n avotölkkeihin ja painettu tuoteseloste liimattiin purkkeihin ennen myyntiä. Maustepurkit kävivät hyvin kaupaksi kymmenellä markalla. Neljänä vuonna katajanmarjamaustetta myytiin. Aktiviteetti taisi loppua siihen, että kypsiä katajanmarjoja ei ollut sittenkään kovin helppo löytää joka kesä. Kuivatuksen ja jauhamisen oli onnistuttava hyvin, jotta mauste olisi laadukasta. Lopullinen tuotto vuosittain jäi pariin tuhanteen markkaan.

Kuva 5. Klubin varainhankinta-aktiviteettien tuotto eri vuosina. Joulukuusiaktiviteetin (musta pylväs) nettotuotto esitetään kuvassa erikseen, mutta markkamäärä on osa varainhankintapylvästä (valkoinen pylväs). Yhteisaktiviteettien tuotto esitetään harmaina pylväinä. Sulkakeräyksiä toteutettiin vuosina 1983, 1989-90 ja 1998-99. Sight First -kampanjaan otettiin osaa vuosina 1992-93. Varainhankinnan nettotulos vuosina 1980-2000 oli 242 293 mk, josta joulukuusiaktiviteetin osuus oli 96 790 mk. Yhteisaktiviteetteihin kerättiin varoja yhteensä 104 064 mk. Kahdenkymmenen vuoden aikana klubi on kerännyt rahaa yhteensä 346 357 mk.

Kaupunginosapäiviä järjestettiin kaikkiaan seitsemän kertaa. Ajankohdaksi valittiin yleensä huhtikuu, pari viikkoa ennen vappua oleva viikonvaihte. Päivien järjestämisen erääksi tavoitteeksi jo alussa otettiin, että klubin tulee näkyä omalla toiminta-alueellaan ja tehdä omaa toimintaansa tunnetuksi. Oli itsestään selvää, et-

tä tapahtumapaikkana oli Karvarinaukio, jonka yhteydessä olivat vielä Myllyojan Nuorisotalon tilat käytettävissä. Järjestelyt, erityisesti ensimmäisillä kerroilla, olivat Kauko Heikkisen varassa, joka paikallisena kauppiaina tunsivat asiakkaat ja monet sopivat ohjelmansuorittajat. Lisäksi Kauko oli erinomainen juontaja ja haus-

kuuttaja. Klubin hengen kannalta oli erinomaista, että kaupunginosapäivät järjestettiin aina yhdessä ladyjen kanssa. Ohjelma rakennettiin tyypillisesti erilaisten teemojen ympärille, joissa oli mukana valitustarkoitus. Lapset ja lapsiperheet otettiin erityisesti huomioon järjestämällä näytöksiä, ponijalutusta, ongintaa ja erilaisia

kilpailuja. Makkaroiden ja karamellien myynti kuului asiaan. Kaupunginosapäivien järjestelyinto hiipui vähitellen, kun huomattiin, että nettotuotto jäi melko vaatimattomaksi. Kauko Heikkisen ja Pekka Hongan lähtö klubista oli menetys erityisesti tämän aktiviteetin järjestelyjen osalta.

Taulukko 10. Esimerkki ohjelmasuunnitelmasta ja tehtäväjaosta kaupunginosapäiviltä su 17.4.1988.

Juontaja: Kauko Heikkinen

Teemat: show, terveys, liikenne, yhteenkuuluvuus

Aika/teema	Tapahtuma	Vastuuhenkilöt
12. 00 "herätys"	Paloauto saapuu näytöstyyliin paikalle. Hälytys ja savupommi.	Paavo Pietilä, Osmo Pirilä
12.05 avaus	Avaussanat	Torsti Oja
12.15 palokalusto	Kalustonesittely (apul.pääll. Hyväri): peruspaloauto, nostolava-auto. Halukkaiden nosto korkeuksiin.	Paavo Pietilä, Osmo Pirilä
12.45 liikenne	Kaupungin liikennesuunnitteluosasto (Mauri Myllylä). Alueen liikennesuunnittelujärjestelyt Erkkolan sillan valmistumisen myötä.	Raimo Lämsä
13.00 terveys	Terveyskeskuksen tietoisuus. - kolesterolin mittaustilaisuus	Matti Rissanen
13.15 liikennekilpailu	Lasten liikennetaito- ja tietokilpailu (virkapukuinen poliisi) - ala-asteen opettajat kampanjoivat etukäteen ja mahd. valitsevat kilpailijat - polkupyörällä ajo, liikennemerkkien tuntemus, taitoajo esim. viivaa pitkin	Esa Tasanto, Heikki Happonen
13.40 liikuntaesitys	Oulun naisvoimistelijat	ladyt
14.00 kilpailut	Pussitappelu: pienkiinteistöyhdistys, leijonat	Heikki Palo, Veli Puolakka, Jouko Mäkräinen
14.30 näytös	Laskuvarjohyppynäytös (savuhyppääjät)	Heikki Palo
14.45 arvonta	Oulun laskuvarjokerho Arpajaisten arvonta	Mauno Rönkkömäki, juontaja
Lahjoitukset	Tervapartiolle	
Lisäksi toimii koko tilaisuuden ajan:		
Myynti	puffetti, hernesoppaa soppatykeistä (paikalla syötäväksi tai kotiin vietäväksi), kirpputori, ongintaa, grillimakkaraa grillimakkaraa	ladyt Yrjö Hyvönen, Viljo Haataja
Lasten ajeluttaminen	Lasten ajeluttaminen, traktorilla tai mönkijällä	Timo Pylkäs, Antti Pönkkö
Tervapartio	Tervapartion toimintaa esittelevä laavu	Hannu Kanninen
Tikanheitto	Tikanheittokilpailu	Pertti Oikarinen, Pertti Liimatainen
Lentokone	"Lentäjä" Raimo Päättalon lentokone nähtävänä	Martti Merjonen

Arvanmyynti ja etukäteen hankittavat arvot: Veli Kalaoja, Hannu Kanninen, Raimo Koiranen, Lauri Kylmäaho

Kalustohankinnat (hernesoppatykki): Pekka Honka
 Kuljetukset: Martti Merjonen
 Äänentoistolaitteet ja musiikki: Teuvo Sakko
 Yrittäjien mukaantulo: Kauko Heikkinen, Mauno Rönkkömäki

Kuva 6. Kaupunginosapäiväyleisöä vuonna 1987 Karvarinaukiolla. Oikealla Timo Pylkäs ajeluttaa mönkijällä lapsia samana päivänä.

Joulukuusia on myyty joka vuosi vuodesta 1980 lähtien. Myyntipaikka on ollut pääasiallisesti Karvarinaukion tuntumassa. Kuusia kokeiltiin myydä myös alueen huoltoasemilla, mutta hyvin pian todettiin, että klubin voimavarat eivät riitä useampaan myyntipaikkaan. Kahdenkymmenen vuoden aikana olemme Karvarinaukiolta löytäneet oman asiakaskuntamme. Monet ostajat sanovat haluavansa aina ostaa Lions-klubin joulukuusen. Asiakkaillemme näyttää olevan tärkeää, että myynnistä saadut varat menevät klubimme kautta hyvään tarkoitukseen. Siksi monet asiakkaat ovat olleet valmiita maksamaan 100 – 150 mk, kunhan joulukuuset ovat kohtuullisen hyviä.

Joulukuusiaktiviteetti on ollut myös klubin näkyvyyden kannalta tärkeä, vaikka se työmäärään nähden ei ole ollut kovin tuottoisaa. Nettotuloksen keskiarvo on hieman alle 5 000 mk, ja kokonaistuotto kahdenkymmenen vuoden ajalta on vajaat 100 000 mk (kuva 5). Klubin kirjanpidon mukaan joulukuussa 1990 nettotulos oli 10 922 mk, mikä on edelleenkin klubin historian paras myyntitulo. Parhaimpia nettomyyntituloksia saavutettiin niinä vuosina, jolloin saimme itse olla hankkimassa kuusia Metsäliiton tai Metsähalli-

tuksen hakkuualueilta. Jouko Mäkäraisen, Pertti Oikarisen, Veli Puolakan ja eräiden muiden klubiveljien henkilökohtaiset suhteet olivat hyvänä apuna kuusten hankinnassa. Hankintahinta saatiin näin pysymään kohtuudessa.

Joulukuusiaktiviteetti valmistauduttiin aina huolellisesti. Hakkuualueiden selvittelyn jälkeen kuusitoimikunnan jäsenet lähtivät tarkastamaan joulukuusten hankinta-alueeksi saamaamme metsäpalasta hyvissä ajoin syksyllä. Kun laadusta oli saatu takeet, sovittiin muutamia viikonloppupäiviä joulukuulta, jolloin sitten mentiin joukolla kaatamaan kuuset ja kantamaan ne tienvarteen. Kuusenhakureissut olivat aika rankkoja. Työstä kävi, kun päivän kahlassi syvässä lumessa joulukuusia kaataen ja tienvarteen raahaten. Kyllä kahvi maistui ja juttu luisti nuotion ääressä eväitä syödessä.

Joskus on ollut kovia pakkasia, mikä on hankaloittanut kuusten saamista hyvässä kunnossa myyntipaikalle. Tilanne muuttui, kun kuusia ei voitu enää hankkia itse. Jouko Mäkäraisen jäätyä eläkkeelle suhteet vähitellen katkesivat ja joulukuusten hankinnassa käännyttiin yksityisten maanomistajien tai joulukuusentoimittajien puoleen.

Kuva 7. Seppo Luoma-aho vasemmalla ja Antti Pönkkö ja Pertti Liimatainen oikealla myyntityössä joulukuussa 2000.

Klubilla on ollut onni saada joulukuusitoimikuntaan hyviä vetäjiä. Monet heistä ovat vetäneet toimikuntaa ja koko joulukuusiaktiviteettia useana vuotena: Viljo Haataja, Jouko Mäkäräinen ja Veli Puolakka kolme kertaa. Kuusitoimikuntaa ovat vetäneet myös Risto Alasuutari, Pekka Honka, Pertti Jalava, Veli Kalaoja, Pertti Liimatainen, Heikki Palo, Osmo Pirilä, Antti Pönkkö ja Pekka Sipilä. Joulukuusten kuljetuksen ovat hoitaneet kuorma-autoilla Pekka Lundberg, Timo Pylkäs, Martti Merjonen ja Seppo Heikkinen. Heidän lisäksi toimikuntaan ovat kuuluneet myös mm. Reino Haikara, Osmo Rautio, Teuvo Sakko ja Pekka Virtanen. Lisäksi on tarvittu henkilöautojen peräkärryjä kuljetukseen. Pertti Liimataisen, Lasse Halmekankaan, Veli Puolakan ja Reijo Vannisen pihat ovat olleet vuorolleen välivarastopaikkoina.

Kaikki veljet ovat aina olleet aktiivisesti mukana myyntityössä joulunaluspäivinä. Näin klubissamme saadaan helposti joulukuun läsnäoloprosentiksi sata. Monille veljille on muodostunut kahdenkymmenen vuoden aikana henkilökohtaisia asiakassuhteita.

Joulukuusten myynnin yhteydessä keikeltiin toisena ja kolmantena vuonna myydä veljien ja ladyjen tekemiä saunavastoja ja kerran myytävänä oli myös jätkänkynttilöitä.

Ladyt järjestivät kuusi kertaa tanssiaisia konkari-, syys- tai naamiaistanssiaisten nimellä. Erityisesti naamiaistanssiaiset

olivat hauskoja ja niistä kertyi runsaasti kuvia klubin valokuva-arkistoon. Tanssiaisiin osallistui oululaisten klubien veljiä ja ladyja. Tanssiaiset lisäsivät yhteenkuuluvuutta ja ylläpitivät yhteistoimintaa ladyjen välillä ja ladyjen ja veljien kesken. Nykyisin LC Oulu/Sarat on ottanut tanssiaisten järjestämisen omaksi aktiviteetikseen.

Taloudellisesti tuottoisimpia varainhankinta-aktiviteetteja ovat olleet ilmoituslehtimyynti ja Luontoleijonalehden toimittaminen. Näissä nettotulos on ylittänyt 10 000 mk:n rajan.

Lions-järjestössä samoin kuin Rotareilla ja monissa muissa palvelujärjestöissä jäsenmaksu on erittäin korkea. Niinpä monet klubit ovat pyrkineet kartuttamaan hallinnollista tiliä omalla työllä suoriutukseen kansainvälisistä ja kotimaisista velvoitteistaan. Jokaiselle klubille kertyy myös monia muita hallinnollista tiliä raskaita menoja, kuten virkailijoiden koulutus ja osallistumismaksut piirin ja valtakunnan kokouksiin. Veli Puolakan kautta klubilla on ollut mahdollisuus kartuttaa hallinnollista tiliä hoitamalla yhteisiä metsiämme Oulun kaupungissa. Taimistonhoitotyötä Oulun kaupungin metsissä on tehty jo yhdentoista vuoden ajan, ja klubilla alkaa olla hoidetunnäköisiä nimikkometsiköitä useissa paikoissa. Hien valuttaminen yhteisen päämäärän vuoksi ja nuotiolla istuskelu luonnossa on eräs erinomainen keino kohottaa myös klubihenkeä ja yhteenkuuluvuutta. Tärkeitä ak-

tiviteetteja oman toimintamme kannalta ovat olleet myös sisäiset arvanmyynnit, autotarra-aktiviteetit ja eräät ilmoituslehtikampanjat.

Taulukosta 9 ilmenee, että klubi on myös osallistunut useisiin yhteisaktiviteetteihin ja keräyksiin, joista suurimpia ovat olleet kolmesti klubin historian aikana toteutetut sulkakampanjat: Punainen Sulka, Sulka-90 ja Pohjolan Punainen Sulka. Klubi on niissä menestynyt melko hyvin ja saavuttanut 80-100 % tuloksen tavoitteesta. Raimo Koiranen ja Antti Pönkkö ovat ansiokkaasti vetäneet klubimme sulkakeräykset. Valtakunnallinen varojen keräys sinänsä on ollut tärkeää vammaisten ja sotaveteraanien auttamiseksi. Tämän lisäksi joka kerta on voitu auttaa klubille palautetuin varoin muuttaman Myllyoja-Haapalehdon alueella asuvan sotaveteraanin talon tai asunnon remontissa ja vammaisen kuntoutuksessa.

Palveluaktiviteetit oman alueen väestön auttamiseksi on aina koettu klubissamme tärkeiksi. Monet veljistä pitävät näitä aktiviteetteja varojen keräämistä ja lahjoitusten jakamista tärkeämpinä. Kolmentoista vuoden ajan kävimme siivoamassa viisi vanhusten pihaa keväisin. Vammaisia ja vanhuksia olemme kuljettaneet vammaisten kirkkopyhänä Oulujoen seurakunnan järjestämään jumalanpal-

velukseen ja joulupuurolle kolmannesta toimintakaudesta alkaen. Hannu Kannianen on ollut tärkeä yhdyshenkilö seurakuntaan päin näissä kahdessa ja lisäksi laskiaismäen valvonta-aktiviteetissa. Toimintakaudella 1998-1999 käytiin suurella joukolla ja klubissamme olevien rakennusalan ammattilaisten johdolla rakentamassa Myllyojalla olevan vanhustenpalvelutalo Alman pihan ympärille aita. Kolmannen toimintakauden keväänä klubi osallistui paikallisen Tervapartion hirsirakennuksen purkutyöhön. Yhteistyötä alueen asukkaiden ja Pohjan Prikaatin kanssa on tehty muutamana keväänä siivoamalla Myllyojan varsi asumisviihtyvyyden lisäämiseksi. Tässä työssä ovat olleet mukana myös Pohjois-Pohjanmaan ympäristökeskus ja Oulun kaupungin puistoalueen vastuuhenkilöt.

Monen toimintakauden aikana on tehty myös virkistätymisretkiä yhdessä ladyjen kanssa. Kesällä on toteutettu mansikanpoimimisretki seitsemän kertaa. Torniossa on käyty kerran ja Oulun yliopiston tutkimusasemilla pari kertaa. Yhteisiä hiihtopäiviä on ollut muutamia. Vuodesta 1984 klubilla on ollut 20 vuotta vanhempi ystävyysklubi LC Töre Ruotsista. Ladyjen kanssa on tehty muutamia yhteismatkoja Ruotsiin. Töreläiset ovat käyneet meillä kolme kertaa vierailulla.

Kuva 8. Lokakuun 1999 klubikokous Hintan koululla, jossa Paavo Härö ja Lauri Hyryn kangas otettiin klubin jäseniksi. Suomen lippu ja klubin lippu juhlistavat tilaisuutta. Kuvassa edessä vasemmalta: Jouko Mäkäraainen, Teuvo Sakko, Seppo Luoma-aho, Paavo Härö, presidentti Jorma Orvola, Osmo Rautio, Lauri Hyryn kangas, Lasse Halmekangas, Reijo Vanninen. Edessä Veikko Karkulehto. Pertti Oikarinen seisoo. Taustalla vasemmalla Maija-Liisa Vanninen.

Klubin jakamat avustukset

Lions-järjestön toimintaperiaatteisiin kuuluu, että yleisöltä kerätyt varat käytetään hyväntekeväisyyteen ja omaan toimintaan kerätään varoja omalla työllä tai jäsenten omasta taskusta. Keräysvarat tuloutetaan klubin aktiviteettitilille, ja muu omalla työllä tehty varainhankinta ja jäsenmaksut tuloutetaan hallinnolliselle tilille. Tämän periaatteen mukaan on klubissammekin toimittu.

Taulukkoon 11 on kerätty yhteenvetona klubin avustuskohdeet kahdenkymmenen vuoden ajalta. Avustuksia on kaikkiaan jaettu hieman yli 200 000 mk ja valtakunnallisten keräysten kautta noin 100 000 mk. Kun otetaan huomioon vielä ladyjen jakamat avustukset, voidaan todeta, että klubi on taloudellisestikin ollut melkoinen vaikuttaja Myllyoja-Haapalehdon alueella.

Heti toiminnan alkuaikoina päätimme tukea pääasiassa oman alueemme nuoria. Klubi on kartuttanut jo kahdenkymmenen vuoden ajan Myllyojan ja Hintan ala-asteen, Laanilan yläasteen ja lukion sekä vielä viime vuosiin saakka myös Oulujoen ala-asteen oppilasstipendiraahastoja. Klubin stipendit erityisesti ala-asteilla on tarkoitettu oppilaille, jotka ovat kehittyneet harrastuksissa lukuvuoden aikana. Tässä on ollut ajatuksena se, että oppilaiden tulisi koulutyön ohella pyrkiä hankkimaan itselleen erilaisia harrastuksia. Monet harrastukset vaativat melkoista taloudellista panostusta vanhemmilta. Stipendin avulla tunnustusta saavat myös ne oppilaat, jotka eivät ehkä ole muutoin koulumenestyksen perusteella palkitsemisen kohteina.

Paikallinen partiolippukunta Tervapartio on saanut klubiltamme huomattavaa tukea toistuvasti yhdeksän vuotta. Vastapalvelukseksi partiolaiset ovat avustaneet klubia keräystyössä.

Kansainväliseen toimintaan, nuorisovaihtoon ja nuorten leireihin on lahjoitettu

varoja 22 500 mk. Huumeidenvastaiseen työhön sekä lasten ja nuorten tapakasvatustohjelmaan on lahjoitettu yli 8 000 mk. Neljä Hintan ja Myllyojan koulun opettajaa on koulutettu Lions quest -opettajiksi. Opettajat tuntuvat olevan innostuneita saatuaan tästä uusia menetelmiä kasvatustyöhön ja lasten itsetunnon vahvistamiseksi jo alaluokilta lähtien. "Uskalla sanoa ei" huumeille on tullut yhä tärkeämmäksi koulujen arkielämässä.

Klubi sai I-piirin humerahasta 4 000 mk avustuksen valistustyöhön. Raha käytettiin psykologi Keijo Tahkokallion luentopalkkioon ja matkakuluihin. Tahkokallio luennoi toukokuussa 1999 aiheesta "Rajat ja rakkaus" Hintan koulun juhlasalin täyttäneille Hintan, Myllyojan ja Haapalehdon alueen vanhemmille. Tahkokallion viesti oli se, että rakastava vanhempi osaa sanoa myös ei. Elämää opitaan "Peruna kerrallaan", kuten hän yhden kirjansa nimellä viestittää.

Eri kulttuurin aloille ja opiskeluun on annettu useita pieniä avustuksia. Yhtenä tärkeänä avustuskohteena ovat olleet alueen lahjakkaat urheilijat ja voimistelijat. Taitoluistelija Susanna Pöykiö on saanut klubilta neljänä vuonna valmennusapurahaa. Klubi voi olla ylpeä Susannan voittamasta Suomen mestaruudesta aikuisten naisten sarjassa, vaikka luisteleekin vielä nuorten sarjassa.

Lastenkodit ja lastenkliniikka ovat olleet ladyjen pääavustuskohteita toiminnan alusta lähtien. Ladyjen avustuksista on kirjoitettu kohdassa ladytoiminta. Klubi lahjoitti vuonna 1998 Metsolan lastenkodille tietokoneen ohjelmiseen ja oheislaitteineen. Veljet ovat muistaneet Metsolan lastenkotia myös pienin stipendein.

Valtakunnallista vastuutakin on otettu lahjoittamalla rahaa paitsi näönsuojeluohjelmiin, myös eräisiin muihin kohteisiin, kuten syöpäkeräyksiin. LCIF-rahastoa on kartutettu useiden vuosien ajan kolme

dollaria per veli –periaatteella. Tauluk-
koon 11 ei ole koottuna näitä aktiviteetti-

varoista myönnettyjä avustuksia.

Taulukko 11. Yhteenvedo klubin suoraa jakamista avustuksista vuosina 1980 - 2000.

avustuksen saaja	summa (mk)
Koulut	58 462
Vammaiset ja sotainvalidit	29 641
Tervapartio	26 500
Nuorisovaihto ja nuorten matkat	18 400
Näönsuojelu	13 600
Lastenkodit, lastenklinitikka, Ensi- ja turvakoti, Halosen lapset	7 336
Huumeidenvastainen työ	5 493
Koskiveikkojen invataksiin	5 000
Syöpäkeräys	4 750
Nuoret lupaavat urheilijat ja voimistelijat	4 500
Nuorisoleirit	4 080
LCIF-rahasto	3 427
Stipendit	2 700
Lions quest -koulutus opettajille	2 686
Muut	13 544
Yhteensä	200 119

Kuva 9. Vasemmanpuoleisessa kuvassa Jouko Mäkäräinen lipunnaulausvuorossa klubin viisivuotisjuhlassa. Klubimestari Pertti Liimatainen valvoo suoritusta. Ida Mäkäräinen odottaa vuoroaan. Vasemmalla presidentti Markku Sipilä. Oikeanpuoleisessa kuvassa Jouko Mäkäräinen lapionvarressa ja Risto Alasuutari ovat istuttamassa keväällä 1982 rauhanpuuta Korpitien ja Haapalehdontien risteyksen tuntumaan. Valitettavasti puu ei ole enää liikennejärjestelyjen vuoksi paikallaan. Matti Moilasen piirikuvernöörikaudella klubi osallistui aktiivisesti koivunsiementen keräykseen. I-piirin tavoitteena oli kerätä siemeniä 50 litraa, jotka toimitettiin Islantiin puuttomien alueiden metsittämiseksi. Klubimme saavutti yhden litran tavoitteen.

Esitelmät

Lions-klubin kokousten eräs tärkeä ohjelmanumero ovat esitelmät. Jäsenistöä koulutetaan näin esitelmien pitämiseen ja esitelmätilaisuuksiin osallistumiseen. Jokaisella jäsenellä tulee olla kyky kertoa omasta työstään yleisön edessä. Lisäksi klubeihin kutsutaan ulkopuolisia esitelmöitsijöitä. Klubikokousten ohjelmaa monipuolistaa ja tekee mielenkiintoiseksi, jos samalla tutustutaan esim. paikallisiin yrityksiin.

Esitelmien pitäminen aloitettiin klubissa aakkosjärjestyksessä, noin neljä viisi esitelmää toimintakaudessa (taulukko 12),

mikä tarkoitti sitä, että aakkosjärjestyksessä viimeisenä olevat pitäisivät oman esitelmänsä kuudentena toimintavuotena. Kuten taulukosta havaitaan järjestyksestä poikettiin varsin pian. Lisäksi jo varhain otettiin mukaan ulkopuolisia esitelmöitsijöitä. Esitelmätarjonta on ollut hyvin monipuolista ja kehittävää (taulukko 13). Esitelmiä on pidetty kaikkiaan noin yhdeksänkymmentä. Mielenkiintoisimmiksi esitelmiksi on koettu nuorisovaihto-oppilaiden pitämät esitelmät ja matkakertomukset.

Taulukko 12. Esitelmöitsijät ja esitelmien lukumäärät toimintakausittain.

toimintakausi	lkm	
1.	5	Haapakoski, Haataja, Heikkinen K., Honka, Hyvönen
2.	3	Kanniainen, Lundberg, Luoma-aho
3.	7	Mäkäräinen, Oikarinen, Oja, Alasuutari, Meriläinen, Onni Rautava, Ukko-Pekka Väyrynen
4.	1	Rissanen
5.	4	Juha Jalkanen, Martti Sirkkavaara, Puolakka, Pönkkö
6.	2	prof. Pentti Taskinen, Rönkkömäki
7.	6	Rönkkömäki, Saarela, Sakko, Siuruainen, Sipilä M., Tuomo Kuivalainen
8.	6	Marko Hytinkoski, Tasanto, Kalaoja, Lämsä R, Koiranen, Oja
9.	5	Jori Nissinen, Kylmäaho, Pietilä, Esteri Ohenoja
10.	4	Pekka Vuononvirta, Juha Jämsä, Merjonen, Kurt Fröberg ja Heikki Ollikainen
11.	2	Pekka Nivala, Lämsä T
12.	1	Saarela
13.	6	Kirsikka Ylimaula ja Anna-Kaisa Oikarinen, Rönkkömäki, Moilanen, Virtanen, Siuruainen
14.	7	Annikki Saarela, Tarja Pylkäs, Kalliopuska, Jalava, Siuruainen, Halmekangas, Moilanen
15.	5	Moilanen, Orvola, Monica Hilden, Kerttu Weissenfeldt, Rautio
16.	4	Birger Ylisaukko-oja, Rönkkömäki, Leo Partanen, Susanna Pöykiö
17.	4	Mikko Koiranen, Kaarle Ruutu, Raimo Heikura, Susanna Pöykiö
18.	6	Sorri, Oikarinen, Isojämsä, Tuura, Kaijomaa, Paavilainen
19.	6	Marja Irjala, Tarja Puurunen, Pönkkö, Kanniainen, Oikarinen, Siuruainen
20.	5	Siuruainen, Oikarinen, Paula Puolakka, Susanna Pöykiö, Härö

Sihteerit ovat merkinneet esitelmien pidosta pöytäkirjoihin hyvin eri tavoin. Parhaita yhteenvetoja löytyy Viljo Haatajan

pöytäkirjoista kaudelta 1984-85, joista jäljempänä on esimerkkejä. Huume-esitelmä oli jo vuonna 1984 ajankohtainen.

Sihteeri Viljo Haataja kirjoitti Hiukkavaaran Upseerikerholla 23.11.1984 huumeita käsittelevästä esitelmästä pöytäkirjaan seuraavaa:

Kuultiin klubiesitelmän aiheesta "Tietoja huumeista ja niiden aiheuttamista ongelmista" ja valistusta on parasta huumeiden torjuntaa. Veli Esa Tasannon toimesta oli saatu klubikokoukseen esitelmän tekijä Martti Sirkkavaara.

Esitelmänsä totesi, että tilanne huumerintamalla on huolestuttava. Tullilla ja poliisilla on käytettävissä tällä hetkellä 25 huumekoiraa. Oulun läänin alueella tulee n. 200 huumesyytettä. Huumemäärät eivät ole vielä suuria, muutaman kilon määristä on kysymys. Näiden aineiden joukossa on myös kovia aineita. Oulun koulussa tehdyn kyselyn perusteella kävi ilmi, että 1,6 % oli käyttänyt huumeita, eli n. 20 oppilasta haastateltavista oli käyttänyt.

Miten kuljetetaan huumeita?

- postissa
- kuriirit hakevat
- laivasta

Tanskasta ja Hollannista on saatavana melko helposti huumeita. Vuonna -67 takavarikoitiin Euroopassa 68 kiloa huumeita, josta määrästä se on lisääntynyt muutamalla kymmenellä kilolla vuosittain. Esimerkkinä Länsi-Saksan tullin takavarikoima erä erästäkin laivasta oli 100 kiloa hassista ja yhdestäkin autosta 500 kiloa, joka tuli Hampurin satamasta.

Klubikokouksen osanottajilla oli tilaisuus haistella hassista viranomaisien valvonnassa, jotta osattaisiin tarvittaessa tietoisesti suhtautua kyseisiin aineisiin.

Hassia on yleisin käytetyistä aineista ja kuuluu ns. kannabis-tuotteisiin, samaan ryhmään kuuluu myös marihuana. Kovimmista aineista voi mainita mm. heroiini, amfetamiini, sekä vahvoja aistiharhoja aiheuttavista aineista LSD, STP, mekaniini, psilosybiini, DMT jne.

Hassista poltellaan mm. yksityisissä tiloissa, esim. sellaisissa tiloissa, joissa sisustus on laitettu itämaiseen tyyliin. Oulussa on ehkä 1000 nuorta, jotka käyttävät kyseisiä aineita.

Millainen on huumeiden käyttö?

Vanhemmille vinkkinä; seuratkaa ulkomailta tulevaa postia niiden nuorten osalta, jotka ovat olleet ulkomailla. Lähiin Länsi-Saksasta ja Hollannista tulevaa postia.

Pöytäkirjan liitteessä on moniste, jossa selvitetään huumeaineista, niiden vaikutuksista ja haittavaikutuksista, väärinkäytön tunnusomaisista piirteistä ja huumeaineiden riippuvuudesta.

Esitelmänsä totesi, että valistustyö on parasta huumeiden torjuntatyötä. Käyttäjien on kaikista yhteiskuntaluokista. Poliisi on saannut voimakkaasti huumeiden valvontaan viime aikoina ja tulee valvomaan jatkossa erityisen tehokkaasti.

Huumeiden kaupassa on eriteltävissä seuraavat osatekijät:

- raholijat
- kuriirit
- varsinaiset kauppiat
- varsinaiset käyttäjät

Lopuksi katsottiin valokuvien esimerkkejä siitä, miten huumeita oli kätkeyty laivassa, josta ne oli tarkoitus tuoda maihin yleisille markkinoille.

Esitelmän pohjalta keskusteltiin vilkkaasti, koska esitelmän aihe oli mielenkiintoinen.

Sihteeri Seppo Luoma-aho kirjasi 26.10.1982 pidetyn klubikokouksen pöytäkirjaan klubin ensimmäisen nuorisovaihto-oppilaan pitämästä esitelmästä seuraavaa¹:

Ukko-Pekka Väyrynen esitteli Pennsylvaniaan suuntautuneen matkansa eri vaiheet - menomatkan - sijoitusperheensä - toimintaansa 7 viikon aikana, jonka matka kesti - paikallista klubitoimintaa - paluumatkan ja kiitti klubiimme matkan järjestämisestä. Esityksen pohjalta käytiin asiantuntevaa keskustelua amerikkalaisuudesta, elämäntavoista, nuorisosta, rotukysymyksestä, elintasosta, asumisesta, ruokailutottumuksista ym. Ukko-Pekka Väyrynen on luvannut pitää jatkossakin yhteyttä sijoitusperheensä. Hän luovutti lopuksi klubillemme 2 viiriä (Wells-Jackson ja Youth Exchange District 14-D) ja 2 rintapinnä (14-G ja Pennsylvania 1982).

I-piiriin oli perustettu pari vuotta aiemmin ensimmäisenä Suomessa huume-ryhmä, joka kajaanilaisen PDG Heimo Korhosen johdolla ja hänen yrityksensä kustantamana valmisti huumeopetusvideon levitettäväksi I-piiriin alueen kouluihin. Lisäksi I-

piiri lahjoitti mm. Oulun poliisille huume-rekisterin ylläpitämiseksi tietokoneen. Huumevalistuksesta oltiin 1980-luvun alussa eri mieltä. Oulun poliisin ja eräiden muiden näkemyksenä oli, että liika "valistaminen" provosoi käyttämään huumeita.

¹ Huom! Yleiskielessä käytössä oleva pinssi-sana on peräisin Lions-sanatosta. Pinssi tarkoittaa palvelutehtävään sitoutunutta (engl. PINS = partner in service). Pöytäkirjassa mainittu rintapinni on nimenomaan pinssi.

Oulun poliisi on vuodesta 1999 lähtien palkannut kaksi työntekijää kokeiluprojektinaan huumevalistustyöhön Pohjois-Suomeen. Toinen työntekijä saa tänä vuonna palkkansa Nuorten Ystävät ry:n

johtamasta Pohjois-Suomen huumeprojektista.

Taulukko 13. Poimintoja esitelmien aiheista.

1. Ammattimaisen kuorma-autoliikenteen toiminta ja organisaatio Suomessa. Kuljetuspäällikkö Aaro Haapakoski (1980)
2. K-kaupparyhmän yleisesittely. Diplomikauppias Kauko Heikkinen (1980)
3. Puolustusvoimat turvallisuuspolitiikan perustana. Majuri Pekka Honka (1981)
4. Nuorisotyö Oulun seurakunnissa. Nuorisohjaaja Hannu Kanninen (1981)
5. Scan-autojen valmistus ja tyypit. Pekka Lundberg (1981)
6. Kaukokartoitus. FT Seppo Luoma-aho (1981)
7. Maapallon energiakysymyksistä ja saasteongelmista. Kemiran ympäristönsuojelupäällikkö Paavo Meriläinen (1982)
8. Metsähallitus ja sen rakennustoiminta. Diplominsinööri Pertti Oikarinen (1982)
9. Tietoja huumeista ja niiden aiheuttamista ongelmista. Tullivalvontatarkastaja Martti Sirkkavaara (1984)
10. Metsäinventointi Pohjois-Pohjanmaalla. Metsänhoitaja Veli Puolakka (1985)
11. Syöpä ja sen torjunta. Sätehoito-opin professori Pentti Taskinen (1985)
12. Suomen vesivarat ja vesihallinto. Johtaja Mauno Rönkkömäki (1986)
13. Tasalämpöisyyden evoluutio. Dosentti Seppo Saarela (1986)
14. Sotaväen johtaminen ja siinä viestikeskuksen toiminta ja tekniikka. Majuri Teuvo Sakko (1986)
15. Piirin huumevideo: ”Huumeetko ongelma Suomessa” (1987)
16. Muutokset suomalaisessa yhteiskunnassa. Apulaisprofessori Eino Siuruainen (1987)
17. Kemiran kansainvälistyminen ja lannoitteiden ympäristökuormitus. Diplominsinööri Markku Sipilä (1987)
18. Valion Maikkulan meijerin toiminta. Tuomo Kuivalainen (1987)
19. Poliisin toiminta Oulun poliisipiirissä. Vanhempikonstaapeli Esa Tasanto (1987)
20. Kehitysyhteistyö ja kolmannen maailman ongelmista. Teuvo Sakko (1987)
21. ETEK Oy valtion ja suurkuluttajien elintarviketuottajina. Veli Kalaoja (1988)
22. Mykorritsat puun kasvulle välttämättömiä sienijuuria. Amanuenssi Esteri Ohenoja (1989)
23. Ympäristönsuojelu Oulun kaupungissa. Ympäristönsuojelupäällikkö Pekka Vuononvirta (1989)
24. Arvopaperikauppa ja helibor-korot. Pankinjohtaja Juha Jämsä (1989)
25. Yksilöllinen eläkevakuutusjärjestelmä. Kurt Fröberg ja Heikki Ollikainen (1990)
26. Luotonanto. Pankinjohtaja Tuomo Lämsä (1990)
27. Lions-aatteesta ja käytännön toimista klubeissa sekä Lions-organisaatiosta, virkailijoiden tehtävistä ja vastuusta. I-piirin koulutustoimikunnan puheenjohtaja Seppo Saarela (1991)
28. Junavaunukauppa Venäjälle. Pentti Moilanen (1993)
29. Kokemuksia quest-opetuksesta. Luokanopettaja Annikki Saarela (1993)
30. Opiskelu- ja opintomatka Kanadassa. Tarja Pyrkäs (1993)
31. Oulun ja Oulun läänin asema Pohjois-Kalotin alueella. Eino Siuruainen (1993)
32. Valokuvauksen alkeet ja niksit. Lasse Halme kangas (1993)
33. Euroopan Unioniin liittymisen vaikutukset liha-alan toimintaympäristöön. Johtaja Jorma Orvola (1994)
34. Pohjois-Suomen messujen ja kauppakamarin toiminta. Pentti Moilanen (1994)
35. Oulun ruokamessut. Aila Jääskö (1994)
36. Namibian kulttuuri, historia ja elinkeinot. Monica Hildén (1995)
37. Opiskelu Oulun terveydenhoito-opilaitoksessa ja mahdollisuudet opiskeluun ulkomailta. Monica Weissenfelt (1995)
38. Vesiympäristön kunnostamiskohteita. Birger Ylisaukko-oja, Mauno Rönkkömäki (1995)
39. Ympäristökeskuksen kalanhoitotoiminta. Leo Partanen (1995)
40. Taitoluistelu kilpailulajina. Susanna Pöykkiö (1996)
41. Vapaaehtoistyö SPR:ssä. Mikko Koiranen (1996)
42. Pohjan Prikaatin toiminnasta ja erityisesti varuskunnan lakkauttamisen syistä. Prikaatin komentaja eversti Kaarle Ruutu (1997)
43. Metsolan lastenkodin toiminnasta. Raimo Heikura (1997)
44. Avohuollollinen perhetyö erityislastenkoti Väliportaassa. Hannu Kanninen (1998)

45. Nuorten Ystävät -yhdistyksen yli 90-vuotinen toiminta lastensuojelun ja kehitysvammaisten järjestönä. Toiminnanjohtaja Marja Irjala (1998) 46. Villi Pohjola, Metsähallituksen luontomatkailuohjelma. Tarja Puurunen (1998) 47. Visioita Oulun läänin nykytilasta ja tulevaisuudesta. Maaherra Eino Siuruainen (1997)	48. Oulun läänin kehitys ja EU:n tuomat haasteet ja läänin peruspalvelun arviointia. Maaherra Eino Siuruainen (1988) 49. Metsähallituksen Laatumaa- ja ympäristötoimintayksikön toiminta. Yksikönjohtaja Pertti Oikarinen (1998) 50. Palvelutyönantajat ry:n toiminta ja oma työni alueasiamiehenä. Varatuomari Paavo Härö (1999)

Sihteeri Viljo Haataja kirjoitti Oulun Upseerikerholla 26.2.1985 pidetyn kokouksen pöytäkirjaan seuraavaa:

Kuultiin klubiesitel, jonka piti veli Antti Pönkkö aiheesta "Valio tänä päivänä."

Veli Antti Pönkkö kertoi, että Valiolla on tällä hetkellä 4 konttoripiiriä.

Hallintoneuvostossa on 27 jäsentä, jotka kaikki ovat viljelijä-jäseniä.

Valio on jaettu 4:ään neuvonnalliseen meijeriliittoon, jotka suorittavat alkutuotantoon liittyvää neuvonnallista tehtävää.

Veli Antti Pönkkö mainitsi esitelmässään, että A.I. Virtanen niveltyy hyvin voimakkaasti myös Valion toimintoihin, olihan professori Virtanen keksimässä ja kehittäneessä monia merkittäviä keksintöjä, joilla on ollut kauaskantoisia seurauksia ravintotalouden piirissä.

A. I. Virtanen tutki Emmental-juuston valmistukseen liittyviä seikkoja, palkokasvien typensidontaan liittyviä tapahtumia, rehunsäilöntäaineiden keksiminen, josta hänelle myönnettiin Nobel-palkinto 1945, sekä erilaisten vitamiini ja hivenaineiden merkitystä ravintoketjussa.

Professori Virtasen näkemys karjanjalostamisessa oli 50-50-luvulla se, että jalostuksessa olisi kiinnitettävä huomiota myös valkuaistuotantoon liittyviin ominaisuuksiin eikä pelkän rasvan, niin kuin yleinen käsitys oli.

Veli Antti selosti myös omaa toimenkuvaa, jossa tärkeimpinä tehtävinä hän mainitsi olevan, rehun laadun valvonta ja maitohygienian seuranta. Tämän lisäksi toimenkuvaan kuuluu oikeiden säilöntäaineiden, rehusäiliöiden rakenteiden ja oikeiden korjuukoneiden käytön neuvontaa rehun valmistuksensynteidessä. Tämän neuvonnan vieminen viljelijöille, kouluille ja muille sidosryhmille. Esitelmän pohjalta keskusteltiin vilkkaasti.

Nuorisovaihto

Lions-järjestön eräs tärkeimmistä tavoitteista on nuorison kouluttaminen kansainväliseen yhteistyöhön. Nuorison ajatte-

luun ja toimintaan voidaan parhaiten vaikuttaa järjestön nuorisovaihto-ohjelman (youth exchange program) avulla. Tyypil-

lisesti nuorisovaihto toteutetaan kuuden viikon mittaisena matkana ulkomaille eri puolille maailmaa. Nuoret sijoittuvat vastaanottajapaikkakunnalla leijonaperheisiin. Perheitä voi olla kaksikin vierailun aikana. Useimmiten ohjelmaan kuuluu kansainvälinen leiri, johon lähialueen vaihto-oppilaat kokoontuvat pariksi kolmeksi viikoksi yhteen. Näin nuoret oppivat tuntemaan eri maiden nuorisoa. Nuorisovaihto-ohjelma on turvallinen järjestelmä lähettää 16-21-vuotias nuori ulkomaille. Suomen Lions-liitolla ja kullakin piirillä on nuorisovaihtojohdaja (YEC, youth exchange chairman), ja jokaisella klubilla on oma nuorisovaihtoasiamies. Matka on useimmiten toteutettu kesäheinäkuussa. Pääkohdemaiden Yhdysvaltojen ja Kanadan osavaltiot on jaettu piirin nuorisovaihtojohdajien kesken. Kukin huolehtii yhteydenpidosta osavaltion klubeihin ja järjestää vastaanottajaperheet kaikille suomalaisille vaihto-oppilaille.

Nuorisovaihtoon lähtijät valitaan huolellisesti, jotta välttytään ongelmilta. Klubimme on osallistunut aktiivisesti vuodesta 1982 lähtien nuorisovaihtoon. Kritee-

reinä on pidetty sopivaa ikää, hyvää kieli-taitoa ja asumista Myllyoja-Haapalehto alueella. Vanhempien suostumus ja sitoutuminen kustannuksiin on ollut aina edellytyksenä. Nuorisovaihto-ohjelmaa on toteutettu hyvässä yhteistyössä Laanilan lukion opettajien kanssa. Opettajien lausunto oppilaista on ollut välttämätöntä. Useina vuosina karsintaa on jouduttu tekemään. Klubi on tyypillisesti tukenut matkaan lähtijää 1000 – 2000 mk stipendillä. Nuorisovaihtoasiamies on valmentanut lähtijän perheineen ja varustanut hänet tietopaketilla Suomesta, Oulusta ja lähtäjäklubista. Vaihto-oppilas on pitänyt esitelmän vastaanottajaklubin klubikokouksessa ja levittänyt näin Suomi-tietoutta maailmalla. Matkan jälkeen vaihto-oppilas on sitten pitänyt esitelmän klubimme ensimmäisessä kokouksessa.

Klubi on myös lähettänyt jäsenten omia lapsia vaihto-oppilaiksi ulkomaille. Sääntönä on kuitenkin ollut se, että he eivät saa viedä jonkun toisen nuoren paikkaa. Omien lasten matkaa ei klubi tue taloudellisesti. Taulukkoon 14 on listattu klubin nuorisovaihto-oppilaat.

Taulukko 14. Klubin lähettämät nuorisovaihto-oppilaat 1982 – 2000.

vaihtovuosi	nimi	kohde
1982	Ukko-Pekka Väyrynen	Pennsylvania, USA
1984	Juha Jalkanen	Michigan, USA
1987	Marko Hytinkoski	Wisconsin USA
1988	Jori Nissinen	Ontario, Kanada
1990	Pekka Nivala	USA
1990	Heli Miettinen	USA
1991	Tiina Karjalainen	USA
1992	Kirsikka Ylimaula	Wisconsin, USA
1992	Anna-Kaisa Oikarinen	Wisconsin, USA
1993	Tarja Pylkäs	Kanada (opinto - ja opiskelumatka)
1994	Paula Erkkilä	Nebraska, USA
1994	Joonas Ylimaula	Florida, USA
1995	Terhi Pönkkö	San Antonio ja Corpus Christi, Teksas, USA
1999	Paula Puolakka	Kristianstad, Ruotsi
2000	Viivi Pekkala	Wisconsin, USA

Nuorisovaihto-ohjelmaan kuuluu velvollisuus järjestää nuorisovaihtoon tai kansainvälisille leireille tulevien oppilaille sijoitusperheet. Valitettavasti klubin pöytäkirjoista tai toimintakertomuksista ei ilmene sijoitusperheiden nimiä. Klubimme

on kuitenkin täyttänyt velvoitteen sijoittaa kahta lähtijää kohti yksi vaihto-oppilas. Veli Puolakan perheessä on ollut Kajaa-nin leiriläinen Tolka Yar, Izmiristä, Turkista vuonna 1992.

Sisäinen tiedottaminen

Klubilehteä on toimitettu kaudesta 1986-1987 lähtien sisäisen tiedottamisen parantamiseksi. Klubilehden nimi muutettiin klubiviestiksi kaudella 1993-1994. Sisäinen tiedottaminen parani oleellisesti. Myös kokousrutiinien läpivieminen nopeutui, koska klubiviestissä on etukäteen nähtävillä esityslistat, pöytäkirjat ja piirikuvernöörin tiedotteet. Harkinnan mukaan

klubiviestissä on mukana osa saapuneista kirjeistä ja esim. toimintasuunnitelma. Usein myös puhelinmuistio ja klubiveljien välinen viestintäkaavio on ollut klubiviestissä. I-piiri on pari kertaa palkinnut klubin sisäisen tiedottamisen hyvästä hoitamisesta. Klubilehti on pari kertaa voittanut piirikilpailun.

Urheilu

Kuntopisteitä alettiin laskea syksyllä 1981. Kuntoiluun ja liikuntaan klubi kannustaa jatkuvasti tällä leikkimielisellä kuntopisteiden laskemisella. Suoritus pisteen antaa 5 km hiihto, 3 km juoksu, 200 m uinti tai puolen tunnin liikuntasuoritus. Toimintakauden kuntopisteet on sitten laskettu yhteen ja kiertopalkinto on luovutettu kauden päätteeksi eniten pisteitä keränneelle. Kuntoiluun on kannustanut myös klubin lentopallovuoro, joka on ollut alueen kouluilla. Viime vuosina on pelattu torstaisin Myllyojan koululla. Lento-

pallovuorolla on käynyt pelaamassa Oulun kuorma-autoilijoita ja alueen asukkaita. Joskus myös muista klubeista on ollut pelaajia. Viime vuosina on mukana ollut pelaamassa muutamia ladyjä.

Klubi on menestynyt kohtalaisesti urheilukilpailuissa. Lohkon hiihtokilpailuissa on joskus jopa voitettu. Usein on oltu mitaleilla. Henkilökohtaisia mestaruusiakin on kertynyt muutamia. Oulun klubien viestiuinissa paras sijoitus on toinen. Lohkon lentopalloturnauksessa on joskus oltu toisia.

Jäsenten toiminta piiriorganisaatiossa

Klubin jäsenet ovat toimineet vuorollaan I-piirin virkailijoina (taulukko 15). Jouko Mäkäraainen eteni ensimmäisenä ja itseoikeutetusti lohkonpuheenjohtajaksi kaudella 1983-84 ja edelleen I alueen puheenjohtajaksi 1987-88. Antti Pönkkö oli kaudella 1991-92 ja Veli Puolakka kaudella 1998-99 I alueen 2. lohkon puheenjohtaja. Seppo Saarela on toiminut kaikkiaan kuusi vuotta I-piirin puheenjohtajana. **Taulukko 15.** Piirikuvernöörit, alueemme ja lohkomme puheenjohtajat sekä ne toimikunnat, joissa klubimme jäsen on ollut puheenjohtajana vuosina 1980 - 2000.

si kautta piirin toimikunnan puheenjohtajana. Ensin hän oli piirin nuorisovaihtojohdajana (YEC) kaudella 1986-87 Juhani Vainio-Mattilan jälkeen. Ahkeran kiertämisen seurauksena piirin lohkojen kokouksissa nuorisovaihto-oppilaita oli hänen kaudellaan 37. Samalla hän koulutti nuorisovaihtoon lähtijät ja heidän vanhempansa.

toimintakausi	piirikuvernööri	I alueen puheenjohtaja	I alueen 2. lohkon puheenjohtaja	toimikunnan puheenjohtaja
1980-81	Erkki Suvanto Oulu/Limingantulli	Pasi Pieskä Oulu	Rauno Ervasti Haukipudas	
1981-82	Pentti Simojoki	Juha Viramo	Alvi Rantsi	

	Ruukki	Kiiminki	Oulu/Oulujoki	
1982-83	Kalevi Korhonen Sotkamo		Kalevi Järvelä Oulu/Avain	
1983-84	Juha Viramo Kiiminki	Kalevi Järvelä Oulu/Avain	Jouko Mäkäraainen Oulu/Myllyoja- Haapalehto	
1984-85	Erkki Laurila Liminka/Lakeus	Osmo Lappalainen Oulu/Pokkitörmä	Reino Uusi-Hallila	
1985-86	Jaakko Karppinen Kajaani/Vuohenki	Seppo Alatalo Oulu/Limingantulli	Kauko Koskela Oulu	
1986-87	Seppo Alatalo Oulu/Limingantulli	Juhani Rajatie Ylikiiminki	Pauli Ahmala	YEC Seppo Saarela Oulu/Myllyoja- Haapalehto
1987-88	Juhani Tuominen Tyrnävä	Jouko Mäkäraainen Oulu/Myllyoja- Haapalehto	Matti Moilanen LC Oulu/Oulujoki	
1988-89	Allan Sointamo Kajaani/Vuohenki	Osmo Rautio Kiiminki/Jääli	Jorma Korkeakoski Oulu/Avain	
1989-90	Matti Moilanen Oulu/Oulujoki		Markku Isojäämsä Oulu/Pateniemi	Luonto Terveeksi Seppo Saarela Oulu/Myllyoja- Haapalehto
1990-91	Terho Lipsonen Liminka/Limingan- lahti	Esko Pyky Kiiminki	Jorma Moilanen Oulu/Maikkula	Luonto Terveeksi Seppo Saarela Oulu/Myllyoja- Haapalehto
1991-92	Seppo Pernu Hyrnsalmi	Erkki Haikola Oulu/Limingantulli	Antti Pönkkö Oulu/Myllyoja- Haapalehto	Koulutustoimikunta Seppo Saarela Oulu/Myllyoja- Haapalehto
1992-93	Osmo Lappalainen Oulu/Pokkitörmä	Raimo Kauhanen Oulu/Sillat	Kalervo Stranius Haukipudas/Kello	
1993-94	Jarkko Marttila Liminka/Lakeus	Jaakko Ponkala Oulu/Sillat	Pentti Arvela Oulu/Rajakylä	
1994-95	Jouko Holopainen Kajaani/Vuohenki	Pentti Arvela Oulu/Rajakylä	Matti Laurila Oulu/Oulujoki	Koulutustoimikunta Seppo Saarela Oulu/Myllyoja- Haapalehto
1995-96	Matti Tieksoja Kiiminki/Jääli	Simo Manninen Yli-Ii	Esko Toiviainen Oulu/Avain	Koulutustoimikunta Seppo Saarela Oulu/Myllyoja- Haapalehto
1996-97	Heikki Marttila Oulunsalo	Hannu Mankinen Kiiminki	Martti Heikkinen Oulu/Pateniemi	
1997-98	Matti Tuura Suomussalmi	Martti Heikkinen Oulu/Pateniemi	Kullervo Rusila Oulu/Maikkula	
1998-99	Pekka Rautakorpi Oulu/Raatti	Kullervo Rusila Oulu/Maikkula	Veli Puolakka Oulu/Myllyoja- Haapalehto	
1999-00	Jorma Pudas Vihanti	Matti Turtinen Ii	Matti Immonen Oulu/Rajakylä	

Matti Moilanen kutsui Seppo Saarelan piirihallitukseen perustamaan ympäristösuojelutoimikunnan, jonka nimeksi annettiin Luonto Terveeksi -toimikunta. Tehtäväksi tuli organisoida piirille ja klubeille toimintakaudeksi ympäristösuojelutem-

pauksia ja -valistustyötä. Radioon tehtiin ympäristönsuojeluaiheinen radio-ohjelmasarja, jossa asiantuntijat pitivät esitelmiä. Esitelmät koottiin artikkeleiksi Luontoleijona -lehteen, jonka klubimme sai toimitettavaksi ja painettavaksi. Klu-

bin sihteeri Kauko Heikkisen kanssa teimme lehden ja painatimme sen Oulun Kirjateollisuudessa. Mainoksia hommatettiin ja lehteä jaettiin klubien kautta kouluihin ja kirjastoihin 5 000 kpl. Klubi sai tästä aktiviteetista hyvän tuoton, josta jo aiemmin kerrottiin. Piirin alueella organisoitiin lisäksi romunkeräys klubeittain, mikä onnistui erityisesti Hailuodon ja Vi hannin alueella erinomaisesti. Seuraavalla kaudella Luonto Terveeksi -toimikunta julkaisi vielä Luontoleijona-lehti n:o 2, johon saatiin asiantuntijoiden kirjoittamia artikkeleita yliopiston professoreilta, ympäristöalan hallinnon virkamiehiltä ja muilta alan asiantuntijoilta. Lehti painettiin Kirjapaino Kaleva Oy:ssä ja julkaisijana oli I-piiri. Talousvastuun kantoivat nyt vuorollaan II- ja III-alueet. Lehti oli

levikiltään ja suosioltaan ainakin n:o 1 veroinen.

Juha Viramon ja Eero Kokon kanssa olimme usean vuoden ajan kouluttaneet kukin vuorollaan piirikokousten yhteydessä sihteerejä, presidenttejä ja nuorisovaihtoasiamiehiä. Siksi oli kai luontevaa, että otin Juha Viramon jälkeen vastuulleni piirin koulutustoimikunnan puheenjohtajan tehtävät. Juhan valmistaman materiaalin jalostin omia tarkoituksiani varten toimiessani koulutustoimikunnassa.

Auliisti jaoimme koulutusmateriaalia myös muiden piirien käyttöön. Eero Kokon vetämässä liiton koulutustyöryhmässä I-piirin materiaali kelpasi sitten pohjaksi Suomen Lions-liiton koulutuspakettiin, johon vielä viime vuonna minulta pyydettiin materiaalia.

Ystävyyssklubitoiminta

Ystävyyssklubitoiminta alkoi kaudella 1983-84. LC Törestä, Ruotsista, oli neljä veljeä toukokuun kokouksessa. Töre on

lähellä Piteåta, jonne klubi perustettiin jo vuonna 1960.

Melvin Jones -jäsenyys

Vaikka klubin jäsenistä yksikään ei ole ollut piirikuvernöörin virassa, ei se tarkoita sitä, etteikö veljillä olisi ollut virkaan tarvittavaa kompetenssia. Muutamia ansioituneita veljiä on useaan kertaan pyydetty jopa klubin ulkopuolelta piirikuvernööriehtokkaaksi. Virka on kuitenkin ollut niin vaativa jo ajankäytönkin suhteen, että kukaan ei ole katsonut voivansa lähteä

ehdokkaaksi. Sen sijaan klubi ryhtyi hyödyntämään Sight First -kampanjassa hankittuja ja LCIF:lle tuloutettuja varoja Melvin Jones -jäsenyyden anomiseksi Jouko Mäkäraiselle. Joukon ansiot riittivät hyvin ja hänestä tuli 3.3.1994 Suomen Melvin Jones jäsen n:o 1164. Jouko on klubimme ensimmäinen jäsenyydellä palkittu jäsen.

Ladytoiminta

Ladyt aloittivat kokoontumisen tammi-kuussa 1981 Myllyojan seurakuntakodissa. Mukana oli 15 ladyä. Sanni Alasuutari valittiin puheenjohtajaksi. Sihteeriksi ja rahastonhoitajaksi valittiin Erja Ollikainen. Kokouksia pidettiin kauden aikana kaikkiaan viisi. Ensimmäinen yhteisaktiviteetti lionien kanssa oli kahvikonsertin järjestäminen. Ladyt leipoivat konserttiin pullia ja kakkuja ja järjestivät yleisön kahvituksen. Toimintakauden aikana suunniteltiin erilaisia varojenkeräysaktiviteetteja, kuten kirpputorin pitämistä. Ensimmäisenä omana aktiviteettina järjestettiin naamiaiset. Ladyt valmistivat ovikoristeita myytäväksi joulukuusten myynnin yhteydessä. Toiminta-ajatukseksi hyväksyttiin kaikin puolin lionien toimintaa tukeva työ.

Heti alusta lähtien ladyt olivat mukana järjestämässä kaupunginosapäiviä yhdessä veljien kanssa. Arvat, myyntipöytä, onginta, huutokauppatavara, kahvit ja mehu pullineen tuottivat ladyille 1 400 mk. Ladyjen keräämä tuotto kaupunginosapäiviltä tyypillisesti olikin vuosittain tätä luokkaa. Toiminta ja varojen kerääminen saatiin niin hyvään vauhtiin, että keväällä 1982 ladyjen tilillä oli rahaa 4 200 mk. Oli aika miettiä avustuskohteita. Alueen lastenkodit olivat luonteva tuen kohde heti alusta lähtien. Ida Mäkäraisen johdolla käytiin Sanginsuun lastenkodille luovuttamassa 1 356 mk arvoinen puutarhakalusto.

Ladyjen pitämien pöytäkirjojen mukaan keväällä 1982 ei ollut löydettävissä vetäjää. Kausi 1982-1983 toimittiin siten, että Pirkko Honka oli sihteerinä ja Elsa Sipilä rahastonhoitajana. Ensimmäisinä vuosina muodostui käytännöksi, että ladyt kokoontuivat vuorotellen kunkin kotona. Tammikuussa 1983 he valitsivat itselleen ladymerkin G-338. Helmikuussa ladyt osallistuivat klubien välisten hiihtokilpailujen järjestämiseen Valkeisjärvellä yhdessä veljien kanssa. Maaliskuussa val-

misteltiin leivonnaisia kaupunginosapäiviä varten. Vaikka varsinainen vetäjä puuttui, ladyt kokoontuivat kaikkiaan yksitoista kertaa ja järjestivät 60 hengelle naamiaiset. Seuraavalla kaudella kokoonnuttiin yhdeksän kertaa. Oulujoen seurakuntasisarten esittämille yksinhuoltajaperheille lahjoitettiin vaatehankintarahaa 750 mk, vammaisen huoltajaäidin Runnin matkaa varten 250 mk ja Metsolan lastenkodille 500 mk. Perinteeksi otettiin, että lionien kanssa osallistuttiin yhteisiin pikukouluihin ja vierailukokouksiin.

Syksyllä 1984 ladyt perustivat klubin lippua varten rahaston. Kokoontumisia oli kymmenen kertaa. Keväällä lahjoitettiin Sanginsuun lastenkodille 2 725 mk arvoinen ompelukone. OYKS:n lastenosastolle luovutettiin rahaa 600 mk television hankintaa varten ja Metsolan lastenkodille 550 mk matkarahaa. Lahjoitusten arvo oli yhteensä 6 250 mk.

Kaudella 1985-1986 ladyt kokoontuivat kahdeksan kertaa ja lahjoittivat klubille hankkimansa lipun. OYKS:n lastenosastolle luovutettiin 1 000 mk television ostamista varten, syöpäkeräykseen lahjoitettiin 500 mk ja Metsolan lastenkodille 1 000 mk lasketteluvälineiden hankintaan.

Kaudella 1986-1987 ladyt kokoontuivat kolmetoista kertaa eri aiheiden ympärillä ja järjestivät syyskarnevaalit 62 hengelle. Lahjoitukset alkoivat nousta jo huomattaviin summiin. Avustuksia jaettiin urheiluseuroille: Oulun Lippo, Oulun Naisvoimistelijat, Oulun Kärpät, Oulujoen Kiekko ja Sanginsuun lastenkoti saivat 1 000 mk avustuksen. Kokoontumisia kahdeksannella toimintakaudella oli 12. Ladyjen järjestämiin syyskarnevaaleissa oli 48 osanottajaa. OYKS:n osastolle 57 luovutettiin 2 000 mk.

Seuraavan kauden ladytoiminnan vetäjäksi ryhtyi pontevasti Raila Koiranen, kun presidentin puoliso ei ollut käytettävissä. Raila kirjasi maaliskuun 19. päivänä seuraavaa:

Lopuksi haluan sanoa omakohtaisena kokemuksena Lions-työstä. Mitä enemmän olen oppinut tuntemaan lionismia, sitä enemmän sitä arvostan ja sitä paremmin olen alkanut tajuta yksittäisten Lions-klubien jokaisen veljen ja ladyyn suuren merkityksen tämän mahtavan humanitärisen organisaation perussoluna.

Railan kaudella ladyt kokoontuivat yhdeksän kertaa. Oulujoen seurakunnan lähetysrenkaan kautta Ilembulan sairaalan lapsille lahjoitettiin 1 500 mk, SPR:n keräykseen Halosen lapsille annettiin 1 500 mk ja urheilustipendinä Tarja Pönkölle 500 mk.

Kuva 9. Ladyjen puheenjohtaja Maija-Liisa Hyvönen luovuttamassa ompelukonetta Sanginsuun lastenkodille toukokuussa 1985.

Taulukko 16. Ladyjen puheenjohtajat ja sihteerit vuosina 1980 - 2000.

	puheenjohtaja	sihteeri
1.	Sanni Alasuutari	Erja Ollikainen
2.	Ida Mäkäräinen	Maija-Leena Pönkkö
3.	-	Pirkko Honka
4.	Kirsti Heikkinen	Rauni Palo
5.	Maija-Liisa Hyvönen	Ritva Haataja
6.	Eeva-Kaisu Sipilä	Elsa Sipilä
7.	Maija-Leena Pönkkö	Ida Mäkäräinen
8.	Astrid Oja	kokouksittain
9.	Raila Koironen	Raila Koironen
10.	Meeri Puolakka	Kirsti Heikkinen
11.	Rauni Palo	Hilkka Pylkäs
12.	Ritva Haataja	Ritva Haataja
13.	-	-
14.	Leena Saarela	Liisa Sakko
15.	-	-
16.	-	-
17.	Raila Koironen	Raila Koironen
18.	-	-
19.	-	-
20.	-	-

Ladytoiminta oli kaudella 1989-1990 edelleen aktiivista. Helmikuussa ladyt järjestivät naamiaiset, joihin osallistui piirikuvernööri Matti Moilanen lady Elli-Inkerin kanssa sekä runsas vieraiden joukko. Illan juontaja Kauko Heikkinen oli pukeutunut leijonaksi.

Kaudella 1990-1991 ladyt lahjoittivat Metsolan ja Sanginsuun lastenkodeille yhteensä 2 110 mk. Kummilapselle Sri Lankaan toimitettiin 120 dollarin shekki ja kymmenvuotisjuhlassa luovutettiin Hintan, Myllyojan ja Oulujoen koulujen stipendirahastoon yhteensä 3 000 mk. Ladyt ryhtyivät kaudella 1991-1992 tukemaan kummilapsi Wellage Rasikan koulunkäyntiä. Kummilapsitoiminta tuli I-piirin pk-ladyn kautta. Suomen lioniin oli Sri Lankan piiri 306A ottanut yhteyttä. Lahjoitukset välitettiin Sri Lankalaisen LC Hikkaduwa klubin kautta. Vuosittain kummilapselle lähetettiin 120 dollarin shekki. Toimintakaudella lahjoitettiin 300 mk Kamerunin kaivoprojektille, Nuorisokoti Väliportaalle 500 mk ja Myllyojan ala-asteen leirikoulua varten 500 mk.

Kaudelta 1992-1993 ei löydy ladyjen arkistosta toimintaa. Ilmeisesti vetäjä puuttui. Terttu Moilanen huolehti ladyjen rahavaroista ja shekistä kummilapselle. Seuraavalla kaudella vetovastuun otti Leena Saarela sihteerinään Liisa Sakko. Toiminta oli jälleen melko vilkasta. Ladyt kokoontuivat yhdeksän kertaa. Ladyt järjestivät Oulun klubien yhteisen muotinäytöksen Pukumiehessä ja lahjoittivat huomattavan summan rahaa Sight First-näönsuojelukampanjaan. Toimintakauden aikana tutustuttiin Oulun yliopiston kasvitieteelliseen puutarhaan, jota Mirja Siuruainen esitteli. Tavaksi tulleen perin-

teen mukaan ladyt osallistuivat veljien kanssa yhteiseen kokoukseen maaherra ja rouva Siuruaisen vieraina Oulun lääninhallituksessa. Pikkujoulu vietettiin Orion Oy:n tiloissa Kari Kalliopuskan vieraina. Yhteinen hiihtoretki tehtiin Oulun yliopiston Oulangan biologiselle asemalle.

Seuravana kahtena toimintakautena ei ladyillä ollut omaa toimintaa. Veljien kanssa yhteisiin kokouksiin osallistuttiin Oulun lääninhallituksessa ja pikkujouluun. Terttu Moilanen huolehti edelleen kummilapselle shekin. Kaudella 1996-1997 Raila Koiranen otti jälleen vetovastuun ja aktivoi ladyjen toimintaa. Ladytiedote jaettiin jälleen klubiviestin mukana. Ladyt olivat veljien mukana myyntityössä Valkosipuliyössä heinäkuussa ja osallistuivat lehti-ilmoituskampanjaan. Lääninhallituksen kokoukseen ja Iin 35-vuotisjuhlaan osallistuttiin aktiivisesti. Piirin yhteisaktiviteettiin Katri-Helenan konserttiin osallistuttiin. Lisäksi ladyt hankkivat klubin lipputankoon lippunauhan, johon ommeltiin 10-vuotismerkki. Vaikka seuraavalla toimintakaudella ei ollutkaan vetäjää, osallistuivat ladyt yhtä aktiivisesti yhteisiin kokouksiin ja mm. lippunauhan juhlalliseen naulaustilaisuuteen lokakuussa 1997 Nuorten Ystävien Waenerberg-talolla. Ladyjen tilit otettiin kaudella 1997-1998 klubin kirjanpitoon ja kummilapselle lähetettävästä shekistä on huolehtinut klubin rahastonhoitaja Veikko Karkulehto.

Näyttää siltä, että ladytoiminta tarvitsee jatkossa uutta intoa. Toivotaan, että uusien jäsenten puolisoista tai palvelukumppaneista, kuten myös puolisoita kututaan, löytyy ladyjen Lions-työlle jatkajia.

Arvokeskusteluja ja klubin tulevaisuus

Klubikokouksissa on eri vaiheissa käyty arvokeskustelua. Toimintakauden 1983-84 pöytäkirjoihin on kirjattu, että veljet ovat poissa klubikokouksista syytä ilmoittamatta. Poissaoloista on Lions-oppaassa

tarkat ohjeet siitä, mitkä syyt hyväksytään poissaoloksi. Poissaolo tulee kuitenkin korvata. Korvaustavoistakin on hyväksymisperusteet olemassa. Ankarimpien kriteereiden mukaan jäsen tulee erottaa, jos

hän on ollut kahdesta peräkkäisestä klubi-kokouksesta pois syytä ilmoittamatta. Klubissa ei ole käytännössä noudatettu näin tiukkaa linjaa. Kuukauden läsnäoloprosentit ovat yleensä vaihdelleet 80 ja 100 % välillä. Paras koko kauden läsnäoloprosentti 99.56 % oli kaudella 1992-93. I-piirissä klubien läsnäoloprosentin tavoitteeksi on asetettu perinteisesti 90, jonka klubi useimmiten onkin saavuttanut.

Toimintakaudella 1985-86 tehtiin mielipidetiedustelu jäsenistön keskuudessa arvokeskustelun pohjaksi. Kirjasin klubin pöytäkirjaan keskustelun yhteenvetona seuraavat kysymykset tai esiin nostetut ajatukset:

- Onko klubitoinnin tarkoitus kerätä rahaa?
- Ovatko leijonaveljet rahankeräysautomaatteja?
- Eikö keskimääräinen kanssakäyminen ole klubissa pääasia?
- Miksi klubeista erotaan niin helposti ja nopeasti?
- Vaikuttaako amerikkalaisuus liikaa?
- Keräystulot joudutaan useimmiten pannaan omaan kukkarosta, mikä ei liene tarkoitus!

Kun Lions-järjestössä oli tehty mahdolliseksi sääntömuutoksen jälkeen, että järjestöön voidaan ottaa myös naisjäseniä, klubeja kehoitettiin samoin muuttamaan omat sääntönsä. Toimintakaudella 1991-92 hallitus ryhtyi asian vaatimiin toimenpiteisiin ja toi valmistellun esityksen klubikokoukselle. Sääntömuutosasia naisjäsenien saamiseksi klubiin hyväksyttiin ensimmäisessä kokouksessa mutta se kaatui toisessa klubikokouksessa niukasti.

Toimintakaudella 1993-94 käytiin jälleen arvokeskustelua, josta Pertti Oikari-nen kirjoitti pöytäkirjaan yhteenvetona vaatimuksia:

- Byrokratia alas, tehtäviä enemmän toimikunnille ja hallitukselle!
- Lionismista saatava jotain itselle, rikastusta henkisesti, viihtyisiä hetkiä, liikunta, tietoa oman alan ulkopuolelta.

- Toiminnan tulisi olla monipuolista ja antoisaa.
- Toimintaa tulisi painottaa omalle alueelle Myllyojalle ja Haapalehtoon, ts. palata juurille.

Klubin tulevaisuuden kannalta on tärkeää, että jäsenrakenteen vinouma ja kehitys huomioidaan jatkossa. Klubiin on saatava jäseneksi useita nuoria jatkuvuuden turvaamiseksi. Ladytoiminta on ollut klubimme kannalta erittäin tärkeä ja sitä ei pidä päästää hiipumaan. Klubin tulee harkita toiminnan aktivoimista edelleen omalle alueelle. Kaupunginosapäivät, vaikka eivät olleetkaan kovin tuottoisia, lisäsivät klubin jäsenien yhteenkuuluvuuden tunnetta ja yhdessä toimimisen riemua ladyjen kanssa. Ladyille kaupunginosapäivillä, naamiaisilla, konkaritanssiaisilla hankittiin merkittävästi tuloja, joita voitiin jakaa tarpeeseen.

Klubien välinen yhteistyö on myös tärkeää. Samoin yhteiset urheilutapahtumat ovat mielekkäitä. Esimerkiksi Avaimen järjestämä Kultainen räpylä -viestiuntti kerää jatkuvasti helmikuisena lauantai-aamuna runsaat 80 leijonaa koolle uimahalliin. Se on varmasti piirin suurimpia tapahtumia. Meille on muodostunut perinne yhteisistä pikkujouluista Yli-Iin ja Iin klubien kanssa. Kerran olemme olleet Oulujoen klubin kanssa pikkujoulussa Oulun Upseerikerholla. Ystävyysklubi-toiminta LC Tören kanssa on jatkunut jo vuodesta 1984. Yhteiset klubikokoukset ja juhlat ovat olleet mieliinpainuvia. Kommelluksiltakaan ei ole reissussa vältytty.

Ajat ovat nyt toiset kuin 1980-luvun alussa. Katse on suunnattava tulevaisuuteen. Järjestön ja klubien voima on siinä, että vetovastuu vaihtuu vuosittain. Klubin 20-vuotinen historia ei saa olla rasite ja kahlita jäsenistöä toimimaan vaikka aivan uudella tavalla. Uuden luominen vaatii kuitenkin menneisyyden tuntemusta ja tunnustamista.

